

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος με τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

Τὸ ποινικὸ δίκαιο διακρίνει τὰ ἐγκλήματα σὲ διάφορες κατηγορίες. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς ὑπάρχει καὶ ἡ διάκριση σὲ «διαρκές» καὶ «στιγμιαῖο» ἐγκλημα. Πιστεύοντας λίγο - πολύ, πέρα ἀπ' τὸ ὅτι οἱ χαρακτηρισμοί, οἱ ἴδιες οἱ λέξεις αὐτές, δίνουν ἀπὸ μόνες τους τὴν ἐννοια τῶν δύο αὐτῶν ἐγκλημάτων, ὅλοι μας τοὺς τελευταίους καιροὺς ἔχουμε ἀκούσει ἢ διαβάσει γύρω ἀπὸ παρόμοιες περιπτώσεις, ὥστε νὰ μὴν χρειάζεται εἰδικὴ ἀνάλυση.

Ἡ ἀνακάλυψη, ἡ σύλληψη καὶ ἡ τιμωρία τοῦ δράστη γιὰ κάθε ἐγκληματικὴ πράξη, εἶναι ἔργο τῶν καταδιωκτικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, κάθε δὲ πολίτης ἔχει χρέος καὶ καθῆκον νὰ καταγγέλει στίς ἀρμόδιες Ἀρχές ὅποιαδήποτε ἀξιόποινη πράξη ὑποπέσει στὴν ἀντίληψή του καὶ νὰ δίνει πληροφoρίες ὥστε νὰ βοηθᾷ τὸ ὅλο ἔργο τῆς δικαιοσύνης.

Μὲ βάση λοιπὸν τὸ γεγονὸς τοῦτο, σὰν πολίτες ἀλλὰ καὶ σὰν αὐτόπτες μάρτυρες, ἐρχόμαστε νὰ καταγγείλουμε δημόσια σὲ κάθε Ἀρχὴ σὲ κάθε ὑπεύθυνο, σὲ κάθε ἀρμόδιο, ἓνα μεγάλο «διαρκές» ἐγκλημα σὲ βάρος τῆς φύσης, τῆς γῆς μας, τῶν βουνῶν καὶ σὲ λίγο τῶν χωριῶν μας, ποὺ ἄρχισε πρὶν ἄρκετὲς δεκαετίες καὶ συνεχίζεται μεχρι σήμερα ἀνοίγοντας θεόρατες πληγές, σκοτώνοντας τὸ δάσος σὰν «ἀδηφάγο τέρας».

Ἐρχόμαστε νὰ ἐκφράσουμε τὴν πικρὴ ἀγανάκτησή μας, νὰ ἐνώσουμε τὴν δική μας φωνὴ μετὶς φωνῆς ἀπόγνωσης ὅλου τοῦ περιοδικοῦ τύπου τῆς Φωκίδας, μετὶς κραυγῆς ὅλων τῶν χωριῶν τῆς Παρνασσίδας ποὺ χρόνια τώρα τὸ φοινικὸ κοντοζυγώνει τὰ χωριά μετὶ πρόθεση νὰ τὰ ἐξαφανίσει.

Ἡ φύση καθημερινὰ δολοφονεῖται δίχως ἑλεος ἢ Γκιώνα λεηλατεῖται, λυντσάρεται, τὸ δάσος ἐξαφανίζεται, 10.000 στρέμματα ἐλατιᾶς ἔχουν ἀφανιστεῖ καὶ ὁ δολοφόνος ἐνεμπόδιτος ἐξακο-

λουθεῖ τὸ φοινικὸ τοῦ ἔργο εἰσπράττοντας καὶ μάλιστα ἀμέτρητα λύτρα.

Φοινῆς οἱ μεταλλευτικὲς ἐταιρίες, κίνητρα - ἐλατήρια τοῦ ἐγκλήματος ὁ Βωξίτης, ὄργανα τοῦ ἐγκλήματος τὰ σύγχρονα σκαφτικὰ μηχανήματα καὶ τὰ φουρνέλλα, βῆμα οἱ πλάτες καὶ τὰ σωθικά τῆς Γκιώνας, τὰ ἔλατα καὶ οἱ βοσκότοποι ἢ Γκιώνα ποὺ ὑπομένει τοῦτο τὸ ξερρίζωμα, τὸ γδάρισμα τῶν σωθικῶν τῆς σὰν τὸν μυθικὸ Προμηθέα.

Ποιὸς θὰ σταματήσει τοῦτο τὸ ἐγκλημα; Ποιὸς θὰ δικάσει τὸ φοινῆ; Δὲν εἶναι θέμα ποινικῆς καταδίκης, εἶναι ἀνάγκη νὰ παρθεῖν μέτρα γιὰ τὴν ἄμεση σωτηρία τοῦ ἔτι ἀπομένει σήμερα ἀπὸ τὸ μοναδικὸ δάσος τῆς Γκιώνας, γιὰ τὴν ὑπόγεια ἐξόρυξη τοῦ βωξίτη, γιὰ νὰ παραμείνουν τὰ γύρω χωριά ζωντανὰ πρὶν τὰ πνίξει ἡ σκόνη, πρὶν ἀφανιστοῦν τὰ ζωντανά.

Δὲν ἀπόμεινε τίποτα ἄλλο σ' ἐμᾶς παρ' ἐκτός μιὰ ἀκόμα φωνὴ διαμαρτυρίας, μιὰ δημόσια καταμήνυση τοῦ ἀτέλειωτου φοινικοῦ τῆς φύσης καὶ τῆς γῆς μας, δὲν ἀπόμεινε τίποτα πλεῖοτερο καὶ μπορετὸ ἀπὸ μιὰ πικρὴ γεύση ἀπαγοίτευσης. Χιλιάδες ἔλατα κόβονται καθημερινὰ δίχως ἑλεος, δίχως πόνο, δίχως κυρώσεις. Μὰ σὰν τύχει κάποιος ἀπὸ μᾶς νὰ κόψει λίγα λατσούδια γιὰ τὰ ζωντανά, τότε τὸν πιάνει τὸ «στιγμιαῖο» καὶ τὴν πληρώνει τὴ «νύφη» γιὰ καλὰ, ἢ ἀκόμα κι' ἂν τολμήσει νὰ κόψει δυὸ κλωνάρια πλατάνια γιὰ ν' ἀνοίξει ὁ δρόμος γιὰ τὸ χωράφι του, πάλι δὲν πρόκειται νὰ γλυτώσει. Ἐμεῖς ποὺ ἀγαπᾶμε, πο- νᾶμε καὶ προστατεύουμε τὸ δάσος μας «κολαζόμαστε», οἱ ἄλλοι ποὺ τὸ ἐξολοθρεύουν ἀμοίβονται, ἐπαινοῦνται, διότι «προάγουν τὴν οἰκονομία». Καὶ τὸ φοινικὸ συνεχίζεται καθημερινὰ καὶ δὲν θὰ σταματήσει ἂν δὲν ξεθάψουν ὅλο τὸ κοκκινόχωμα τοῦ βωξίτη ἔστω κι' ἂν γκρεμιστεῖ ὁλόκληρο τὸ βουνό...

κουκουβιστιανὰ νέα

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Σε κλίμα ἐγκάρδιας συνεργασίας στὶς 7 Ἀπριλίου ἔγινε στὸ Κοινοτικό γραφεῖο τοῦ χωριοῦ σύσκεψη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ κλιμακίου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας, πού εἶχε σὰν στόχο τὴν ἐνημέρωση καὶ τὴν κοινὴ δράση γιὰ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἔργων καὶ τὴν ἀντιμετώπιση ἀναγκῶν τοῦ χωριοῦ μας.

Ἀρχικὰ ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ Θεμιστοκλῆς Παπτόπουλος ἀνέλυσε τὸ πρόγραμμα τῆς Κοινότητας γιὰ τὸν τρέχοντα χρόνο καὶ ἐνημέρωσε τοὺς παρευρισκόμενους ἀκόμα. Πρὸ συγκεκριμένα εἶπε ὅτι ἡ τσιμεντομενὺς γιὰ τὰ ἔργα πού ξεκίνησε καὶ πρόκειται νὰ τώστρωση καὶ ἡ κατασκευὴ σκαλιῶν σὲ ὠρισμένους δρόμους ἔχει προχωρήσει ἀρκετὰ σύντομα δὲ μὲ τὴ θελτικότητα τοῦ καιροῦ θὰ ὁλοκληρωθεῖ. Ἐπίσης ὁ δρόμος πρὸς Ἀγιαννάκη ἤδη ἔχει ἀνοίχτει καὶ προχωράει ἡ διαδικασία γιὰ νὰ συνδεθεῖ μὲ Κακοτράχη. Στὴ συνέχεια ἀφοῦ ἀνέπτυξε ὅλη τὴν δραστηριότητα τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. Κώστας Βλάχος ἀνέλυσε τὰ προγραμματισθέντα ἔργα τοῦ Συνδέσμου πού ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ἦταν ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ πνευματικοῦ Κέντρου, ἡ διαμόρφωση τῆς πλατείας, τῆς Κακοτράχης καὶ διάφορα ἄλλα μικρο-ἔργα. Στὴ συνέχεια ἔγινε πλατεία συζήτηση καὶ ἀνταλλάχθηκαν ἀπόψεις ἀπὸ ὅλους τοὺς παρισταμένους, θίχτηκαν δὲ θέματα ὅπως ἡ τελειοποίηση τοῦ δρόμου, ἡ δημιουργία ξενοῶνα, τὸ συγκοινωνιακὸ καὶ ἄλλα θέματα μικρότερης ἀξίας.

Ὅλα τούτα εὐχόμαστε νὰ πραγματοποιηθοῦν μὲ καὶ ὅλες οἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν καὶ ἡ διάθεση ἀπὸ τίς δύο πλευρές.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

Νὰ ἐπιτέλους καὶ λίγο «ἰλαρὸν φῶς» στὸ ἐπίμαχο θέμα τῶν εἰκόνων μὲ τὸ ὁποῖο τὸ δελεῖο ἀσχολήθηκε ἀρκετὲς φορές.

— Ὅλες οἱ εἰκόνες τῆς Παναγίας ὑπάρχουν καθὼς καὶ ἐκείνη τοῦ ἀγωνιστῆ Ἡλία Κατσανιώτη, ἦταν τὰ λόγια τῆς ἐπίσημης διαδοθείσης τοῦ παπᾶ τοῦ χωριοῦ μας. Ὑστερα ἀπὸ αὐτὸ νομίζουμε ὅτι τὸ θέμα τελείωσε, ἔχουμε ὅμως ὅλοι ἱερὴ ὑποχρέωση καὶ καθήκον νὰ προστατεύουμε ὅλους αὐτοὺς τοὺς λίγους παραδοσιακοὺς θησαυροὺς πού μᾶς ἀπόμειναν γιὰ νὰ μὴν θρηνοῦμε κλοπὲς ἀπὸ κάποιο «καταραμένο χέρι» ὅπως ἔγινε μὲ τὴ διάρρηξη τῆς Ἀγίας Τριάδας πέ-
ρυσι.

* * *

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας ἔδωσε καὶ φέτος τίς μέρες τοῦ Πάσχα μὲ δημοφῆ, πολιτισμένη καὶ καθαρὴ ὄψη στὸ χωριό. Μὲ προσωπικὴ ἐργασία καθάριστηκαν ὅλοι οἱ δημόσιοι χώροι καὶ οἱ δρόμοι, ἀσπρίστηκαν μὲ ἀσθέστη πεζούλια καὶ τοιχοποιεῖς καὶ γενικὰ ὁλόκληρη ἡ Κοινότητα παρουσίαζε μὲ νοικοκυρεμένη καὶ παστρική εἰκόνα. Μὲ λίγη προσπάθεια ἀπὸ ὅλους μας θὰ διατηρήσουμε ἓνα χωριὸ πραγματικὰ ἀξιοζήλευτο καὶ ὑποδειγματικὸ.

ΤΑ ΛΙΒΑΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Μὲ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸ Δ.Σ. ὁ Γιάννης Χαμηλὸς ἀπὸ τὴ Λαμία Ζητεῖ νὰ προστατευθοῦν τὰ λιβάδια τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ δημοπρατηθοῦν σύμφωνα μὲ τὰ καθιερωμένα. Τοῦτο εἶναι θέμα πού ἀφορᾷ τὴν Κοινότητα καὶ τὸ Δ.Σ. δὲν ἔχει λό-
γο. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ — ἀποδέκτης κι' αὐτὸς τῆς ἐπιστολῆς — μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι τὰ λιβάδια δημοπρατοῦνται κάθε χρόνο σύμφωνα μὲ τίς ισχύουσες διατάξεις καὶ ἡ Κοινότητα ἐνδιαφέρεται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλος γιὰ τὴν δημοπράτησή τους καὶ ἐπιδιώκει τὸ καλύτερο μὲ καὶ εἶναι ἂν ὄχι τὸ μοναδικὸ τὸ σημαντικώτερο ἔσδὸ τῆς. Ἀς μὴν ἀνησυχεῖ ὁ μπάμπας Γιάννης κι' ὅλα γίνονται καὶ θὰ γίνουν ὅπως πρέπει.

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Οι σκοποί του Συνδέσμου μας δεν είναι μόνο εξωραϊστικοί και ψυχαγωγικοί είναι και φιλανθρωπικοί με την παροχή υλικής και ήθικης συνδρομής σε αποδεδειγμένα πάσχοντα συγχωριανό που αδυνατεί και στερείται να αντιμετωπίσει βασικές ανάγκες επιβίωσης και υγείας. Ίσως μέχρι τώρα η πλευρά αυτή του Συνδέσμου μας να έμεινε σε αδράνεια όχι από αδιαφορία αλλά γιατί δεν χρειάστηκε ή δεν μας υποδείχτηκε τέτοια περίπτωση. Σήμερα όμως μία ξεχωριστή περίπτωση έρχεται σε φως ύστερα από ενδιαφέρον πολλών συγχωριανών και από επιστολή του συγχωριανού μας Χαράλαμπου Π. Κόλια. Πρόκειται για την ειδική περίπτωση της Βαγγελιώς Κουμπούρη κόρης Ἀγγελικῆς Κυριαζή (Κτσαλέ) που σχεδόν όλοι οι συγχωριανοί γνωρίζουν. Ἀπό χρόνια έχει πάθηση τῶν ματιῶν που οδηγεί βαθμιαία στην ἀπώλεια τῆς ὄρασης.

Ἡ οικονομικὴ κατάστασή της δὲν τῆς ἐπιτρέπει τὴν «πολυτέλεια» μὴς σὲ βάθος ὀφθαλμιατρικῆς ἐξέτασης καὶ τῆς μετάβασής της στὸ ἐξωτερικό. Τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθηκε μὲ λεπτομέρειες γύρω ἀπὸ ὅλο τὸ θέμα καὶ ἀπεφάσισε, νὰ βοηθήσει μὲ κάθε τρόπο τὴν ἀτυχή συγχωριανή, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ἐνέργεια ἐξετάσεων ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὴν προσφορά τοῦ συγχωριανοῦ μας Ἀλέκου Σίμου νὰ τὴν βοηθήσει νὰ περάσει ἀπὸ γιατρούς, νὰ διαθέσει σὲ πρώτη δόση ἀπὸ τὸ ταμεῖο του τὸ ποσὸ τῶν 10.000 δραχμῶν, νὰ ἀναθέσει σὲ ἐπιτροπὴ τὸν ἐλεγχό καὶ νὰ παρακαλέσει ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς νὰ βοηθήσουν μὲ κάθε τρόπο τῇ συγχωριανῇ καὶ τὴν οἰκογένειά της. Θάταν παράλειψη νὰ μὴν ἀναγνωρισθεῖ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τῶν συγγενῶν της. Ἦδη αὐτὴ τῇ στιγμῇ ἀρκετοὶ συγχωριανοὶ ἔχουν στείλει χρήματα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Ἄς δείξουμε λοιπὸν ὅτι ὅλοι μας ἔχουμε ριζωμένα μέσα μας ἀγνὰ συνανθρωπιστικὰ συναισθήματα κ' ἄς βοηθήσουμε νὰ ἐκπληρωθεῖ ἓνας πραγματικὰ ἱερὸς σκοπός. Συνδρομὲς μπορεῖτε νὰ στείλετε στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου οἱ ὁποῖες θὰ δημοσιευθοῦν.

Τὸ Δελτίο πὺ τόσο ἀγαπήθηκε ἀπ' ὅλους περιμένει ἀπ, τὸν καθένα τὴν θεληματικὴ του συνδρομή.

ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΕΣ

Τελευταῖα καὶ εὐτυχῶς πολὺ περιορισμένα καὶ ἐλάχιστα ἐμφανίστηκαν ὠρισμένα κρούσματα δολιφθορῶν. Κάποιοι ἐπιτήδριοι, δρώντας τὴ νύχτα στὸ σκοτάδι ἔχουν στὸ σκοτάδι σὰν στόχο τὶς ξένες περιουσίες προκαλώντας δίχως κανένα λόγο μικροζημιές. Πρόσφατα ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς προσπάθησε νὰ ἐκκλειδώσει τὸ ρεζερβουάρ τῆς βενζίνης ἀπὸ αὐτοκίνητο συγχωριανοῦ. Ἀφοῦ δὲν μπόρεσε παρ' ὅλο πὺ κατέστρεψε τὸ «καπάκι» ρίχτηκε στὸν καθρέφτη καὶ ἐδῶ τὰ κατέφερε. Τὸν ἐκόλλησε μαζί μὲ τὴ βίδες. Ἄς ἔχουν ὅμως ὑπ' ὄψη τοῦς ὅτι «μὴ τὸ κλέφτη, δὺο τοῦ κλέφτη», κάποτε θὰ πιαστοῦν καὶ τότε θὰ τὴν ἔχουν ἄσχημα.

Εἶναι ντροπὴ γι' αὐτοὺς τοὺς ἀντικοινωνικοὺς τύπους νὰ βρίσκονται μετὰξὺ μας καὶ πρέπει νὰ νὰ ἓνας ἢ δὺο τὸ πολὺ. Ἄς σταματήσουν λοιπὸν τὸ «ἔργο» τοῦς γιὰτὶ τίποτα δὲν μένει κρυφὸ. Γιατὶ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἄσχετα καὶ μὲ περυσινὸ κρούσμα περὶ τοῦ ἴδιου ἐποχῇ τοῦ σπαίματος τοῦ ἀγωγοῦ τοῦ νεροῦ.

ΚΡΙΤΙΚΗ — ΣΧΟΛΙΑ

Τολμώντας ἓνα σύντομο ἀπολογισμό, μὴ κριτικὴ ἔξω ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐλατήρια. Θάνατι ἄδικο νὰ μὴν ἀναφερθοῦμε σὲ μὴ πραγματικὴ κατάσταση πὺ χαροποιεῖ ὅλους μας καὶ ὑπόσχεται στὸ αὔριο πάρα πολλὰ, στὸ αὔριο πὺ ἔχει σὰν στόχο ἀποκλειστικὸ τὸ χωριὸ μας.

Εἶναι εἰπωμένο καὶ παλιότερα, μὰ τὸ θεωροῦμε κάτι σὰν καθῆκον, σὰν ὑποχρέωση νὰ τὸ ἐπαναλάβουμε, δίχως πρόθεση κολακείας, μὰ ἀπλῶς σὰν μὴ ὡραία πραγματικότητα, σὰν μὴ εὐχὴ ἀδιάκοπης ἐπανάληψης.

Ἄν τοῦτος ὁ ἀπολογισμὸς γίνει μὴ ἀναδρομὴ καὶ φύγει κατὰ δὺο χρόνια πίσω νὰ ἐξετάσει τὶς σχέσεις Συνδέσμου καὶ Κοινότητος θὰ ἀποκαλύψει ἓνα γερὸ δέσιμο, ἓνα συνταίριασμα πὺ δὲν εἶχε προηγούμενο μέχρι σήμερα. Κοινότητα καὶ Σύνδεσμος συνυπάρχουν τόσο ἀμοιβαῖα, πὺ θαρρεῖς πὺς τοῦτος ὁ ἀγαθὸς δεσμὸς εἶναι κάτι μοναδικό. Δὺο στόχοι μὲ τὸν ἴδιο σκοπὸ πὺ ἀλληλοσυμπληρώνονται ἀλληλοκαλύπτονται δημιουργοῦν. Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ Θεμιστοκλῆς Ραπτόπουλος ἔφερε ἓνα ἀλλοιώτικο κλίμα στὶς σχέσεις αὐτὲς καὶ ἀνοιξε ἓνα κεφάλαιο μοναδικῆς συνεργασίας, πὺ μέχρι σήμερα λει-

τούργησε τόσο αρμονικά καθώς έχει νά μᾶς ἐπιδείξει μὲ ἔργα τὴν κάθε διακήρυξη. "Ολοι μας τὸν εἶδαμε στὶς γενικὲς συνελεύσεις τοῦ Συνδέσμου, στὶς χοροεσπερίδες καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις νά δίνει τὸ παρόν. Αὐτὸν τὸν πρόεδρο ἔχουμε ὅλοι ὑποχρέωση νά τὸν βοηθήσουμε. Ὁ

Σύνδεσμος στέκεται στὸ πλευρό του κάθε στιγμή ὥστε μαζί νά φτάσουμε τὸ χωριό μας, ἐκεῖ ποὺ τοῦ πρέπει ἐκεῖ ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ σημερινὲς ἀνάγκες. Εὐχόμαστε αὐτὴ ἡ συνύπαρξη νά τρανωθεῖ πλιότερο, τὰ γίνει ἓνα ἄγραφο συμβόλαιο τῆς κάθε Διοίκησης.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΚΑ

Γράφει ὁ Ἀλέκος Σίμος

Σύνταξη ἀναπηρίας

Προϋποθέσεις: Ὁ ἀσφαλισμένος δικαιούται σύνταξη ἀναπηρίας ἂν: α) Οἱ ἀρμόδιες ὑγειονομικὲς ἐπιτροπὲς τοῦ ΙΚΑ τὸν κρίνουν ἀνάπηρο μὲ ποσοστὸ τουλάχιστο 67ο)ο (γιά τὴν ἀκρίβεια 66 2)3) β) Ὁ ἀσφαλισμένος νά ἔχει τουλάχιστο 4050 μέρες ἐργασίας, πρὶν γίνει ἀνάπηρος ἢ τουλάχιστο 1500, ἀλλ' ἀπ' αὐτὲς οἱ 300 πρέπει νά ὑπάρχουν στὴν τελευταία πενταετία. Τελευταῖο ἔτος τῆς πενταετίας θεωρεῖται εἴτε ὁ χρόνος ποὺ ἔπαθε τὴν ἀναπηρία εἴτε ὁ προηγούμενος. "Αν ἡ ἀναπηρία προέρχεται ἀπὸ ἐργατικὸ ἀτύχημα τοῦ ἀρκεῖ καὶ ἡ πρώτη μέρα τῆς ἀσφαλίσεως γιά νά τοῦ δοθεῖ ἡ σύνταξη. "Αν τὸ ἀτύχημα εἶναι ἐξωεργατικὸ ἀρκοῦν τὰ μισὰ ἀπ' τὰ κανονικὰ ἡμερομίσθια δηλ. εἴτε 2050, εἴτε 750 κι' ἀπ' αὐτὰ τὰ 150 στὴ πενταετία.

Ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς

"Αν ὁ ἀσφαλισμένος μπορεῖ νά κερδίζει πλέον μὲν τοῦ τρίτου ὅχι ὁμῶς καὶ τὰ 2)3 ἐκείνου τοῦ ὁποίου κερδίζει σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγίης ἄνθρωπος, δικαιούται ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει τὸν ἀριθμὸ ἡμερῶν ἐργασίας ποὺ ἀπαιτοῦνται γιά τὴν σύνταξη ἀναπηρίας ποὺ εἴπαμε παραπάνω, εἰδικοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ποὺ εἶναι ἴσο μὲ τὴν σύνταξη ἀναπηρίας. Αὐτὸ τὸ ἐπίδομα πληρώνεται μόνον γιά δύο χρόνια ἂν ὁ ἀσφαλισμένος κριθεῖ ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ὑγειονομικὲς ἐπιτροπὲς τοῦ ΙΚΑ ἀνάπηρος μὲ ποσοστὸ πάνω ἀπὸ 33ο)ο (γιά τὴν ἀκρίβεια 33 1)3) ἀλλὰ κάτω ἀπὸ 67ο)ο.

Σύνταξη μερικῆς ἀναπηρίας

"Αν ὁ ἀσφαλισμένος τύχει γιά μιὰ διετία τὸ ἐ-

πίδομα ἀναπροσαρμογῆς καὶ σὲ συνέχεια δὲν μπορεῖ νά κερδίζει πλέον τοῦ μισοῦ ἐκείνου τοῦ ὁποίου κερδίζει σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγίης ἄνθρωπος τῆς ἴδιας μορφώσεως, δικαιούται σύνταξη μερικῆς ἀναπηρίας ποὺ εἶναι ἴση μὲ τὰ 3)4 τῆς κανονικῆς σύνταξης. Ὁ ἀσφαλισμένος θὰ πρέπει νά κριθεῖ ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ὑγειονομικὲς ἐπιτροπὲς τοῦ ΙΚΑ ἀνάπηρος μὲ ποσοστὸ πάνω ἀπὸ 50ο)ο ἀλλὰ κάτω ἀπὸ 67ο)ο.

Σύνταξη μελῶν οἰκογενείας (θανάτου)

Γιά νά πάρουν σύνταξη τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ ἀσφαλισμένου ποὺ πέθανε θὰ πρέπει νά ὑπάρχουν στὴν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ 4050 τουλάχιστον μέρες ἐργασίας ἢ 1500 καὶ ἀπ' αὐτὲς οἱ 300 νά εἶναι μέσα στὴν τελευταία πενταετία. Σὰν τελευταῖο ἔτος τῆς πενταετίας θεωρεῖται ἢ τὸ ἔτος ποὺ πέθανε ὁ ἀσφαλισμένος ἢ τὸ προηγούμενο. "Αν ὁ θάνατος τοῦ ἀσφαλισμένου ὀφείλεται σ' ἐργατικὸ ἀτύχημα τότε φτάνει καὶ ἡ πρώτη μέρα τῆς ἀσφαλίσεως γιά νά δοθεῖ ἡ σύνταξη. "Αν ὁμῶς ὀφείλεται σ' ἐξωεργατικὸ ἀτύχημα τότε φτάνουν τὰ μισὰ ἡμερομίσθια ἀπ' τὰ κανονικά.

ΠΟΙΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΗ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

α) Ἡ χήρα, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε διαλυθεῖ ὁ γάμος μέχρι τὸν θάνατο, β) ὁ ἄπορος κι' ἀνάπηρος χῆρος, ἐφ' ὅσον τὸν συντηροῦσε κατὰ κύριο λόγο ἡ γυναίκα του, γ) τ' ἀνύπαντρα παιδιὰ κάτω τῶν 18 ἐτῶν ἢ καὶ ἂνω τῶν 18 ἐτῶν, ἂν εἶναι ἀνίκανα γιά ἐργασία καὶ ἡ ἀνικανότητά τους προϋπῆρχε τοῦ ἔτους ποὺ συμπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος, δ) τ' ἀνύπαντρα ἐγγόνια καὶ προγόνια κάτω τῶν 18 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ζοῦνε οἱ γονεῖς τους καὶ τὰ συντηροῦσε αὐτὸς ποὺ πέθανε, ε) οἱ φυσικοὶ γονεῖς, ἐφ' ὅσον τοὺς συντηροῦσε κατὰ κύριο λόγο αὐτὸς ποὺ πέθανε, καὶ οἱ θετοὶ γονεῖς ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώρα τρία ἔτη πρὸ τοῦ

θανάτου.

ΤΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ. Ἡ χήρα (ἢ ὁ χήρος) δικαιούνται 70ο)ο ἀπ' τὴν θασικὴ σύνταξη, ποὺ ἔπαιρνε ἢ εἶχε δικαίωμα νὰ πάρει αὐτὸς ποὺ πέθανε. Τὸ κάθε παιδί 20ο)ο κι' ἂν εἶναι ὀρφανὸ ἀπὸ μίαν καὶ πᾶτέρα 60ο)ο. Τὸ συνολικὸ ποσὸ ποὺ δικαιούνται ἡ χήρα (ἢ ὁ χήρος) καὶ τὰ παιδιὰ δὲν μπορεῖ νὰ ξεπεράσει τὴν θασικὴ σύνταξη αὐτοῦ ποὺ πέθανε. Ἄν δὲν ὑπάρχει χήρα (ἢ χήρος) δὲν μπορεῖ νὰ ξεπεράσει τὸ 80ο)ο. Ἄν τὰ συνολικὰ μερίδια ξεπερνοῦν τὰ παραπάνω ποσοστὰ γίνεται ἀνάλογη μείωση ἀπ' τὴν σύνταξη ὅλων.

Ὁ κάθε ἐγγονὸς ἢ προγονός, ὁ πατέρας, ἡ μητέρα, ποὺ ὁ ἀντρας τῆς ζεῖ, παίρνουν 20ο)ο. Ἡ χήρα μητέρα 40ο)ο.

Γιὰ νὰ πάρουν σύνταξη οἱ ἐγγονοί, οἱ προγονοὶ καὶ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ μὴν ὑπάρχουν χήρα (ἢ χήρος) καὶ παιδιὰ ἢ κι' ἂν ὑπάρχουν νὰ περισσεύει μερίδιο, ἀφοῦ πρῶτα πάρουν αὐτοί. Κι' ἐδῶ σὲ καμιά περίπτωση ὅλα τὰ μερίδια δὲν μπορεῖ νὰ ξεπεράσουν τὴν θασικὴ σύνταξη αὐτοῦ ποὺ πέθανε.

(συνεχίζεται)

ΛΙΓΗ ΑΥΤΟΣΥΓΚΡΑΤΗΣΗ

Τις μέρες τοῦ Πάσχα καὶ συγκεκριμένα τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τὸ βράδυ, μιά ὁμάδα νέων παιδιῶν στὸ χωριὸ δημιούργησαν χωρὶς λόγο ἐπεισόδιο ἀναφορικὰ μὲ τὸ πνευματικὸ κέντρο. Ἐντονες διαμαρτυρίες μέχρι καὶ πλακάτ ἔδωσαν μιά κακὴ ἐντύπωση ἀκριβῶς τῇ στιγμῇ ποὺ δὲν δικαιολογεῖτο κάτι τέτοιο. Λίγη περίσκεψη καὶ αὐτοσυγκράτηση ἴσως θὰ ἦταν τὸ πιὸ καλὸ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν νέων παιδιῶν δεδομένου ὅτι τὸ πνευματικὸ κέντρο ἐγίνε καὶ γίνεται γι' αὐτοὺς. Τὸ ὅτι ὅμως καθυστέρησε ἡ ὁλοκλήρωσή του δὲν νομίζουμε ὅτι ἦταν λόγος νὰ ξεσηκωθοῦν, οὔτε πάλι ἡ δικαιολογία ὅτι ἤθελαν στέγη γι' ἀνὰ συγκεντρώνονται εἶναι βάσιμη. Ἐδῶ πέρασαν τόσα χρόνια κι' ἐγιναν τόσες προσπάθειες μέχρι νὰ ξεκινήσει αὐτὸ τὸ ἔργο, ὅς περιμένουν καὶ ἓνα δυὸ μῆνες γιὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ καὶ τότε θὰ μποροῦν νὰ τὸ ἀπολαύσουν.

Λίγη ὑπομονὴ λοιπὸν.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1921

Γιὰ μιά ἀκόμα φορὰ ὁ νοῦς τρέχει 150 χρόνια πίσω γιὰ νὰ θυμηθεῖ τοὺς ἥρωες ποὺ ἀποτίναξαν τὸ ζυγὸ τῆς Γουρκιᾶς γιὰ τὴν πολυπόθητὴ Λευτεριά.

Ἄ θυμηθοῦμε κι' ἐμεῖς τὸν δικὸ μας σεμνὸ ἥρωα, τὸν ρασσεφόρο Παπαντριά Μώρη ποὺ τόσα πολλὰ προσέφερε στὸν ἀγῶνα καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλές μάχες στὸ πλευρὸ μεγάλων καπεταναίων. Νὰ πῶς μᾶς τὸν περιγράφει ὁ λαογράφος συγχωριανὸς μας δάσκαλος Γιώργος Χασιακός. (Βλέπε Ἱστορικὰ καὶ Λαογραφικά τῆς Κουκουβίστας σελ. 23 ἐπ.).

«Γεννημένος στὴν Κουκουβίστα τῆς Παρνασσίδος, στὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα καὶ ἀντρωμένες στὰ κακοτράχαλα διάσελα τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῆς Γκιώνας — παπὰς καὶ καπετάνιος ἀντάμα — στάθηκε γιὰ τὸν τόπο του, στὰ τελευταῖα προεπαναστατικὰ χρόνια, ὅνας φλογερὸς καὶ μεγαλόστομος ἐπαναστατικὸς κήρυκας. Δὲν ἔμοιαζε μὲ τοὺς ἄλλους παπάδες. Ὁῶ ἀπὸ τὰ ράσα του φόραγε σταυρωτὰ τὰ φυσεκλίκια του καὶ τίς μπιστόλες του... Ἦταν ἡ φλεγόμενη βάτος, ποὺ στὸ

πέρασμά της λαμπάδιαζε τὴ σπιθα τῆς λευτεριάς στὶς ψυχὰς τῶν ἀπλοϊκῶν ραγιαδῶν καὶ μετὰ χάνονταν ἀπίσστος καὶ ἀνέγκιχτος, ἔπως ὁ ἐρύλος».

Μὲ δικὸ του ἀσκέρι ἀκολουθεῖ τὸ γέρο καπετάνιο Πανουργιά. Πολεμáει στὴν Ἀλαμάνα, στὴ Χαλκομάτα, στὴ Γραβιά στὰ Βασιλικά ποὺ στὴν τελευταῖα τούτη μάχη ἀναδειχνεται σὲ φοβερὸ πολέμαρχο, γιὰ νὰ γράψει ἀργότερα ὁ Μακρυγιάννης «ὁ παπὰ - Ἀνδριάς, λαμπρύνεται σ' αὐτὴ τὴ μάχη», ὁ Περραιβὸς τὸν κατατάσσει μετὰ τῶν «ἀρίστων στρατηγῶν καὶ ἀξιοματικῶν ποὺ θυσίαστηκαν στὸν Ἀγῶνα» χωρὶς νὰ ὑπολείπονται οἱ γνώμες τοῦ Σπυρ. Τρικοῦπη, τοῦ Διον.

Κόκκινου και άλλων.

Αὐτὸς ὁ ρασσοφόρος πολέμαρχος ποὺ ποτὲ δὲν νικήθηκε σὲ μάχη, νικήθηκε ἀπὸ ἀρρώστεια. Γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Παπαντριά νὰ τί μᾶς λέει ὁ Γιώργος Χασιακός (σελ. 28 - 29).

Τὴ στερνὴ παρουσία τοῦ Παπαντριά τὴν καταγράφει ὁ Μακρυγιάννης σὲ κάποιες μικρομάχες, κατὰ τὸ Βλαχογιάννη τέλη τοῦ '21 μὲ ἀρχὲς τοῦ '22. «Οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ κάτω εἰς τὸ γεφύρι τῆς Ἀλαμάνας καὶ γύρα σ' αὐτὰ τ' ἀμέρη τὰ τρογυρινὰ κι' ὅλο ἐτοιμάζονταν διὰ νὰ μποῦνε μέσα καὶ φύλαγαν κι' αὐτὲς τίς θέσεις. Διαλέγονται διὰ νυχτὸς ὁ Ἀθάνας Παπαντριάς, ὁ Θεοχάρης, ὁ Παπακώστας, ὁ Τρακοκομνᾶς καὶ τοὺς νέφτουν καὶ τοὺς δίνουν ἓνα χαλοσμὸ διαβολεμένο...».

Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα χάνονται γιὰ πάντα τὰ θήματα τοῦ Παπαντριά. Ἐδῶ κόβεται ἡ τιμημένη δράση του. Καὶ δὲ σκοτώθηκε ὅπως θὰ τοῦ ταίριαζε, ἀπὸ καυτὸ βόλι. Ἐσβυσε ἀπὸ ἀρρώστεια μέσα στὰ χαλάσματα, τίς ἀντάρες καὶ τὴν ἔνταση τῆς ἐποχῆς τοῦ 1822, στερώντας τὸν ἀρχινισμένο Ἀγῶνα ἀπὸνα πολὺπειρο γενναῖο καὶ πιστὸ ἀγωνιστὴ... Δὲν εἶχε φιλοδοξίες, οὔτε ἡ ἀρχομανία τὸν κυρίεψε. Ἦταν ἓνας ἀγωνιστὴς μὲ βαθεῖα πίστη γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς σκλαβωμένης Πατρίδας.

Τοῦτα τὰ λίγα ἂς ἀρκέσουν σὰν ἐλάχιστο μνημόσυνο στὸν μεγάλο ἀγωνιστὴ μας ποὺ κάθε μέρα ζεῖ ἀνάμεσά μας, ποὺ στέκεται κεῖ στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ μας βουβὸς μὰ νοερά μᾶς γνέφει τοὺς ἀγῶνες, τὴ λευτεριά.

Η ΚΑΤΕΒΑΣΙΑ

τοῦ Γιώργου Χασιακοῦ

Ἀπὸ τὸ βιβλίο του «Γλωσσικὰ Μνημεῖα τῆς Ρούμελης»

Ἦταν καλοκαίρι καὶ ὁ Γιώργος ἦρθε γιὰ λίγες μέρες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὸ χωριό, νὰ βοηθήσει λίγο καὶ τὸν πατέρα του.

— Γιώργου, ταχιά θὰ πᾶμι στοῦ ποτάμ' νὰ κόψουμε ξύλα. Θὰ ἱτοιμάσου ἀπὸ τώρα τὰ ἱργαλεῖα. Θὰ τρουχίσου τὰ δυὸ τσικούρια κι θὰ τσαπρατήσου τ' γκόφτρα.

— Καλά, πατέρα, νὰ πᾶμε τώρα ποὺ εἶμαι κι ἐγὼ ἐδῶ, γιὰ νὰ σὲ βοηθήσω.

Ἀποθραδὶς ὁ πατέρας ἐτοίμασε τὰ ἐργαλεῖα. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, τὰ φόρτωσαν στὸ μουλάρι καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὸ ποτάμι.

— Καλὸ θράδου, μητέρα.

— Στοῦ καλὸ νὰ πᾶτι πιδί μ'. Εἶπε χαρούμενη ἡ μητέρα καὶ τοὺς ἀκολούθησε μὲ τὸ μάτι, ὥσπου χάθηκαν σὲ μιὰ στροφή τοῦ δρόμου.

Σὰν ἔφτασαν στὸ ποτάμι, ξεφόρτωσαν τὰ ἐργαλεῖα, ἔδεσαν τὸ μουλάρι σ' ἓνα πεζούλι μὲ τριφύλλι, γιὰ νὰ βοσκήσει καὶ ἄρχισαν τὴ δουλειά.

Ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ ἀνεβαίνει ψηλὰ καὶ οἱ καυτερές ἀκτίνες του περνοῦσαν κάπου - κάπου τὴν πυκνὴ φυλλωσιά. Μιὰ κουφόθραση ἐπικρατοῦσε μέσα στὴν ποταμιά. Ἡ δουλειὰ συνεχιζόταν μὲ τὸ κόψιμο τῶν πλατανίων. Στὴν ἀρχὴ καταπιάνονταν νὰ κόβουν ἀπὸ τὴ ρίζα τοὺς χοντρόκορμα πλατάνια μὲ τὴν κόφτρα. Τὴν ἔσερναν ἀργὰ καὶ ρυθμικά ἀπὸ τὴ μιὰ τῆς ἄκρῃ ὡς τὴν ἄλλη, μπήγοντας τὴ λεπίδα τῆς ὅλο καὶ πιὸ βαθιά στὸν κορμό, ὥσπου νὰ τὸν κόψει πέρα - πέρα. Ἐνα μονότονο χρίτς - χράτς, σὰν ἀναστεναγμός, ἀκουόταν μέσα ἀπ' τὸ κορμὶ τοῦ πλατάνου, καθὼς οἱ δυὸ τοὺς ἔσερναν τὸ μεγάλο πριόνι.

— Οὐ ἥλιους τσοῦζ' σήμερα. Μπάκι τ' ἀπόγιουμα ἔχουμε κἀνα μπουρίν'.

— Μά, πατέρα, δὲν φαίνεται πουθενὰ συννεφάκι! Ἀλλωστε καλοκαίρι εἶναι καὶ γι' αὐτὸ κάνει τόση ζέστη.

— Δὲν εἶν' ἔτο' π' τὰ λές, πιδί μ'. Ζέστα ἀπὸ ζέστα ἔχ' διαφουρά. Ἰδῶ μέσα στοῦ ποτάμ' κάτ' ἀπ' τοὺν ἡσκιο ποὺ εἴμαστι κι μέσ' στοῦ μπουγάζ' δὲ θάπριπι νὰ ἰδρώνουμι σταλιά.

Ἡ δουλειὰ συνεχιζόταν, κόβοντας πότε κορμούς μὲ τὸ πριόνι καὶ πότε λιανίζοντας κλαδιὰ μὲ τὰ τσεκούρια.

Μεσημέριασε κι ἀνέβηκαν ἀπ' τὸ ποτάμι στὴν ὄχθη. Κάθισαν στὸν ἡσκιο μιᾶς καρυδιᾶς, πῆραν νεράκι ἀπὸ μιὰ θρυσοῦλα καὶ ἄρχισαν νὰ τρῶνε. Τὴν ὥρα ἐκείνη, βλέπει ὁ πατέρας νὰ ξεπροβάλει πίσω ἀπὸ τίς γκρίζες καὶ γυμνὲς κορφές τοῦ Παρνασσοῦ κάποιον συννεφάκι, μέσα στὸ γαλάζιο φόντο τ' οὐρανοῦ. Δὲν εἶπε ὅμως τίποτα, γιὰ νὰ μὴν κάνει τὸν προφήτη.

Σηκώθηκαν καὶ πάλι νὰ συνεχίσουν τὴ δουλειὰ στὸ ποτάμι. Πέρασε λίγη ὥρα καὶ βλέπουν ἄλλα σύννεφα στίς κορφές τῆς Γκιώνας. Ὁ πατέρας ἦταν σίγουρος πιά, γιὰ ὅ,τι προφήτεψε ἀπ' τὸ πρωί. Ἡ πείρα τοῦ ξωμάχου, βλέπετε τόσα χρόνια, τὸν εἶχε κάμει σωστὸ μετεωρολόγο.

— Μπόρα νὰ φέρε, σκέφτηκε, καὶ θὰ περάσει πάλι. Ἀλλωστε, νὰ καὶ ἡ καλύβια παραπάνω στὸ χω-

ράφι, για ώρα ανάγκης!

Δέν πέρασε πολλή ώρα και άντάριασε τὸ Ξερο-
βούνι, σκοτείνιασε ἡ Οἶτη καὶ ὁ ὀρίζοντας ἔκλεισε
ἀπὸ παντοῦ. Ἡ δουλειὰ συνεχιζόταν στὸ ποτάμι, χω-
ρίς ιδιαίτερη ἀνησυχία. Ἀστραπὲς ἄρχισαν νὰ σχί-
ζουν θίαια τὸν οὐρανὸ καὶ θροντὲς ἐκκωφαντικὲς
συγκλόνιζαν τὶς θουνοπλαγιές, λὲς καὶ ξεριζώνονταν
γιγάντιοι θράχοι ἀπ' τὰ θουνά. "Ενας «καπνὸς» ἀπὸ
βροχὴ φάνηκε στὸ Ξεροβούνι, ποὺ ἦταν ψηλότερα
ἀπ' τὸ ποτάμι 1 - 2 χιλιόμετρα μακριά, ἐνῶ ἐκεῖ ποὺ
ἔκοθαν ξύλα οὔτε σταγόνα ἀπὸ βροχὴ δὲν εἶχε φέ-
ρει ἀκόμα. Γι' αὐτὸ καὶ συνέχιζαν τὴν ἐργασία τους.
Ὁ Γιῶργος κατάλαβε πόσο δίκιο εἶχε ὁ πατέρας,
μὲ τὴ μεγάλη πείρα του.

— Εἶχες δίκιο, πατέρα! Καλὰ μοῦ τὸ εἶπες ἀπ'
τὸ πρωί. Φαίνεται ἔχουν ἰδεῖ πολλὰ τὰ μάτια σου, τό-
σα χρόνια τώρα, ποὺ ζεῖς κοντὰ στὴ φύση!

— "Όταν ἦμαν μικρός, ἄκουγα ἀπ' τοὺν παπποῦ
σ' πουλλὲς τέτοιες διηγῆσεις, γιὰ θιομνίες, κατα-
στρουφές, κατιθασιές, πλημμύρις κι ἀστρουπιλέκια
κι δὲν τὰ πίστευα. Μά, σὰ μιγάλουσα κι ἐξήσα κουν-
τὰ στὰ χουράφια κι στοὺ λόγγου, τὰ εἶδα οὐλα μὴ
τὰ μάτια μ' σάν 'ξουχίτς.

Καθὼς κουβέντιαζαν, βλέπουν τὸ μουλάρι, ποὺ
ἦταν πάνω ἀπὸ τὴν ὄχθη, νὰ σηκώνει τὸ κεφάλι του
ψηλὰ καὶ νὰ στρέφει πρὸς τὸ μέρος τοῦ θουνοῦ ποὺ
ἔβρεχε, νὰ φρουμάζει καὶ νὰ χλιμιντρίζει, ὅπως ἁ-
κριῶς ὅταν διαισθάνεται κανένα κίνδυνο ἀπὸ λύκο
ἢ ἄλλο ἀγρίμι. Ὁ πατέρας παραξελεύτηκε!

— "Ας ἀνεθοῦ νὰ στιγμὴ ἀπάν' νὰ ἰδοῦ, γιατί
φρουμάζ' αὐτὸ τοῦ παλιομούλαρου!

Ὁ Γιῶργος, μιά κι ἔμεινε μόνος, πῆρε τὸ τσε-
κούρι κι ἄρχισε νὰ λιανίζει τὰ κλωνάρια ἀπὸ τὰ κομ-
μένα δέντρα.

Ὁ πατέρας εἶδε τὸ μουλάρι νὰ φρουμάζει ἐπίμο-
να, νὰ χτυπάει τὸ πόδι του στὴ γῆ καὶ νὰ μυρίζεται
τὸν ἀέρα πρὸς τὸ μέρος τῆς βροχῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ
γλώσσα τῶν ζώων πολλὲς φορές, ὅταν καταλαβαί-
νουν κίνδυνο. Κατάλαβε, πῶς ὅλα αὐτὰ κάτι κακὸ
σημαίνουν καὶ ἀνησυχῆσε.

"Εστρεψε νὰ κοιτάξει πρὸς τὴ διεύθυνση, ποὺ
κοίταζε καὶ τὸ μουλάρι. Μά, τί νὰ ἰδεῖ! Τὰ ἔχασε...
"Εμεινε θουθός... Σὲ δευτερόλεπτα, ὅμως, συνῆλθε
ἀπ' τὸ ξάφνιασμα. Φωνάζοντας γοερά, τρέχει πρὸς
τὸ ποτάμι, γιὰ νὰ σώσει τὸ παιδί του.

— Γιῶργου! Βγὲς γλήγουρα ἀπ' τοῦ πουτάμ'

φτάν' τοῦ θηριόδό!!

Φτάνει στὴν ὄχθη ὁ πατέρας καὶ ρίχνει κάτω στὸ
ποτάμι τὴν ἄκρη ἀπ' τὴν τριχιά τοῦ μουλαριοῦ, γιὰ
νὰ πιαστεῖ ὁ Γιῶργος, ποὺ δὲν θὰ προλάβαινε ν' ἀ-
νεβεῖ ἀπ' τὸ μονοπάτι τῆς ὄχθης.

— Τί συμβαίνει, πατέρα!

— Γλήγορα, πιδί μ', θὰ πνιγεῖς! Τοῦ θηριό ἐρ-
χιτι ἀπ' πάν'. Πιάσι τοῦ σκοινί κι ἀνέβα γλήγουρα...

Ὁ Γιῶργος κατάλαβε ἀμέσως τὸν κίνδυνο κι ἄρ-
πάχτηκε ἀπ' τὸ σκοινί. Σὲ δευτερόλεπτα μέσα ἀνέ-
θηκε καὶ σώθηκε... Λίγο ἂν ἄργοῦσε θὰ χανόταν...
"Ενα τρομερὸ θουητὸ προπορευόταν μέσα στὴν ἀνώ-
μαλη κοίτη τοῦ ποταμοῦ. Ἀκολουθοῦσε ἕνας κινού-
μενος ὄρθιος πλάτανος, ποὺ ξεριζώθηκε ἀπὸ τὴ δύ-
ναμη τοῦ ρεύματος κι ἀπὸ κοντὰ ἐρχόταν τὸ μεγα-
λύτερο θηριό, ἡ κατεθασιά, σέρνοντας μαζί της ὅτι
εὑρίσκε στὸ πέρασμά της: κορμούς δέντρων, πέτρες,
χώματα, ὀγκολίθους...

* * Ὁ Γιῶργος τὰ ἔχασε! Ἀπομακρύνθηκε ὅσο μπο-
ροῦσε περισσότερο ἀπὸ τὴν ὄχθη καὶ γατζώθηκε μὲ
τὰ χέρια του στὸν κορμὸ μιᾶς κερασιᾶς, ἀπὸ φόβο
νὰ μὴ τὸν παρασύρει τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρα. Οὔτε ἀέρια
ἀτομικῆς θόμβας δὲν θὰ ἔχουν τόση δύναμη, σκέφτη-
κε.

Τὸ θηριό γκρεμιζόταν στὴν κατηφορικὴ κοίτη τοῦ
ποταμοῦ ἀπὸ βράχους σὲ λακκούβες καὶ πάλι τὰ ἴ-
δια στὴ συνέχεια, σκάθοντας θαθιά τὶς ὄχθες καὶ ἀ-
φρίζοντας, γιὰ νὰ δείξει τὴν καταστρεπτικὴ μανία
του. "Όπου εὑρίσκε κάποια ἀντίσταση, σὲ καμμιὰ
στροφή, ἀπόθετε ὅλους τοὺς ὄγκους, ποὺ ἔσερνε μα-
ζί του, ἀναδιπλώνονταν τὸ θολωμένο θηριό, σάν τὰ αἰ-
λουροειδῆ καὶ πάλι ὀρμοῦσε, γιὰ νὰ προλάβει τὸ κα-
ταστρεπτικὸ τοῦ ἔργου. "Όπου περνοῦσε, ξεθεμέλιωνε
τὰ πάντα! Γκρέμιζε τ' αὐλάκια, ποὺ ἔπαιρναν τὸ νε-
ρὸ ἀπ' τὸ ποτάμι, γιὰ νὰ κινηθοῦν οἱ νερόμυλοι, φού-
σκωνε τὰ μυλοθάβανα μὲ τὴ θολούρα του καὶ τὰ κα-
τέστρεφε, πηδοῦσε σὲ χωράφια καὶ τὰ ξεσάριζε, τοὺς
ἄλλαζε τὴν ὄψη.

Σὲ λίγο ἡ νεροποντὴ εἶχε ἀπλωθεῖ σ' ὅλη τὴν πε-
ριοχὴ. Ὁ πατέρας μὲ τὸ Γιῶργο ἔτρεξαν στὴ χω-
ματένια καλύβα, ποὺ ἦταν κάτω ἀπὸ μιά γιγάντια
καρυδιά. "Εδεσαν καὶ τὸ μουλάρι κάτω ἀπὸ τὴν κα-
ρυδιά, γιὰ νὰ προφυλαχτεῖ ἀπὸ τὴν μπόρα. Δὲν κρά-
τησε ὅμως πολὺ, μονάχα καμμιὰ ὥρα. "Υστερα κό-
πασε. Μά, ἐκεῖνο τὸ κακὸ δὲν ἦταν οὔτε μπόρα, οὔτε
βροχὴ. Ὁ οὐρανὸς ἄνοιξε τοὺς καταρράχτες του καὶ

τὸ νερὸ ἔπεφτε τόσο πολὺ καὶ μὲ τόση δύναμη, λές καὶ χιλιάδες θρύσες εἶχαν ἀνοίξει ἀπ' τὸν οὐρανό, γιὰ νὰ φέρουν κατακλυσμὸ στὴ γῆ.

Ὁ Γιώργος πρώτη φορὰ ἔβλεπε μιὰ τέτοια θεομηνία, γιατί εἶχε φύγει ἀπὸ μικρὸς στὴν Ἀθήνα καὶ τίποτα δὲν ἤξερε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν χωρικῶν.

Ἡ θύελλα ἔσπασε κλαδιὰ καὶ ξερίζωσε ὀπωροφόρα δέντρα, κατέστρεψε κηπευτικά, ἔπνιξε ζῶα καὶ ἀνθρώπους.

Σὰν πέρασε τὸ κακὸ, ὁ πατέρας ἀναλογιζόταν τί καταστροφές πού θάγιαν.

— Πάει χαμένους οὐ κόπους μας σήμερα. Οὔτε ξύλα ἔμειναν στοῦ πουτάμ', χάσαμε κι τὰ ἱργαλεῖα.

— Δὲν πειράζει, πατέρα, θὰ κόψουμε ἄλλη μέρα ξύλα νὰ ἔχετε γιὰ τὸ χειμῶνα.

— Δόξα νάχ' οὐ Θιός, πιδί μ', π' σὶ γλύτουμε ἀπ' τοῦ θηρίου... Κι οἱ δυὸ μας σουθήκαμε μὲ τοῦ χλιμίντρισμα τ' μπλαριῶ.

— Ὁ Θεὸς προνοεῖ γιὰ τὰ πλάσματά του, πατέρα! Δὲν ἦταν γραφτό μας νὰ πᾶμε ἀπὸ πνίξιμο.

— Ἀκόμα δὲν ξέρουμε τί νὰ γίνιτι στοῦ χουριό! Δὲ μπουρεῖ, κάποιους θὰ 'παθι κακὸ, μ' αὐτὴν τ' γκαταστρουφή.

— Θυμᾶμαι τὸ θεριό, πατέρα, κι ἀκόμα τρέμω. Ποτὲ δὲν φανταζόμουν, πὼς μιὰ μπόρα μπορεῖ νὰ ξεριζώσει θράχους καὶ δέντρα ὁλόκληρα!

— Πᾶμι τώρα στοῦ χουριό, γιατί' θὰ παλαθῶς' ἢ μάνα σ' ἂν ἀργήσουμε.

— Ναί, πατέρα, πᾶμε, γιατί κι ἐκείνη θὰ φοβήθηκε, πού δουλεύαμε μέσα στοῦ ποτάμι. Νὰ μάθουμε καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους χωριανούς...

Ἔφτασαν στοῦ χωριό λυπημένοι, γιὰ ὅ,τι ἔγινε, ἀλλὰ κι εὐτυχισμένοι πού γλύτωσαν ἀπὸ τὸν κίνδυνο.

Ὅλοι οἱ χωρικοί, σὰ νάχαν ἀσύρματο τηλέγραφο, ἐπικοινωνήσαν μετὰξὺ τους ἀπὸ γειτονιὰ σὲ γειτονιά, γιὰ νὰ μάθουν τίς ζημιές πού προκάλεσε ἡ θεομηνία. Ὁ ἀπολογισμὸς ἦταν θλιβερός: Δέκα κατσίκες πνίγηκαν, πού τίς παρέσυρε τὸ θεριό, καθὼς ἔθοσκαν στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ. Ἐνα κοπάδι πρόβατα ἔκαψε τ' ἀστροπελέκι, καθὼς ἐστάλιζε κάτω ἀπ' τὸν ἔλατο τῆς Βίγλας. Πολλὰ κηπευτικά καταστράφηκαν ἀπ' τὴν κατεβασιά. Δυὸ κοπέλλες τοῦ Μυλωνᾶ τοῦ Λιούγγα χάθηκαν, χωρὶς κανέναν νὰ γνωρίζει τί ἔγιναν. Τὴν ἄλλη μέρα καὶ ὕστερα ἀπὸ ὁλονύχτιες ἔρευνες τῶν χωριανῶν, βρέθηκαν πνιγμένες καὶ πεταμένες ἔξω ἀπ' τὸ ποτάμι, σὲ ἀπόσταση δέκα

χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ χωριό, ἐκεῖ πού τὸ ποτάμι μπαίνει στὴν κοιλάδα τοῦ Κηφισσοῦ (στοῦ χωριό Καστέλλια). Τὴν ὥρα πού ἔφτανε τὸ «θεριό» στὴ δέση τοῦ μύλου, πῆγαν νὰ κόψουν τὸ νερὸ ἔξω ἀπ' τὸ μυλαύλακο. Τὶς ἄρπαξε ἡ κατεβασιά καὶ τίς πῆγε τόσο μακριὰ, ἀνάμεσα σὲ πέτρες καὶ σὲ ξύλα.

«Ὅσα φέρν' ἡ ὥρα, δὲν τὰ φέρν' οὐ χρόνους».

δωρηται συνδρομηται

Ἡ ἀπλοχεριά τῶν συγχωριανῶν καὶ φίλων τοῦ Συνδέσμου ἔχει γίνεи πιά γεγονὸς συγκλονιστικὸ καὶ συγκινητικὸ. Πραγματικὰ ὅτι καὶ νὰ εἰπωθεῖ εἶναι λίγο ὅταν ἀπ' ὅλες τίς ἄκρες τῆς πατρίδας μας — ὅπου ὑπάρχει συγχωριανός — καταφτάνουν ἀδιάκοπα χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Συνδέσμου μας. Θέλουμε ὅμως νὰ τονίσουμε ἀπὸ τὴ στήλη αὕτη καὶ τὸ ἑξῆς: Παρατηρεῖται καμμιά φορὰ εἴτε ἀπὸ τυπογραφικὸ λάθος, εἴτε ἀπὸ δική μας παράλειψη ἢ μὴ δημοσίευση τυχόν συνδρομητοῦ ἢ ἀναγραφῆς τοῦ ποσοῦ λαθεμένα. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ζητᾶμε συγνώμη γιατί ἀνθρώπινα εἶναι τὰ λάθη, ἂν δὲ κάποιος διαπιστώσει κάτι τέτοιο ἄς μᾶς τὸ κάνει γνωστὸ γιὰ νὰ τὸ διορθώσουμε. Ἄλλωστε γιὰ κάθε ποσὸ κέβεται ἀπόδειξη ὁπότε δὲν πρέπει νὰ μένει καμμία ἀμφιβολία γιὰ ὁποιαδήποτε σκέψη. Στὸ δίμηνο πού πέρασε πήραμε τὰ πάρα κάτω ποσὰ:

— Γιώργος Ἀποστολόπουλος	2.000
— Ἄγγελος Χαριτοδιπλωμένος	
στὴ μνήμη Δήμητρας Ματθαίου	1.000
— Βούλα Κ. Γεωργίου στὴ μνήμη	
τῆς πεθερᾶς τῆς Ἀργυρῶς	1.000
— Νίκος Χ. Ἀχλαδᾶς	1.000
— Γιώργος Π. Κόλλιας	1.000
— Ἄννα Σπέντζου (Χρηστίδη)	1.000
— Γιάννης Χαλαλάμπους	1.000
— Δημήτριος Γ. Χαμηλός (ΗΠΑ)	1.000
— Βασίλης Ι. Δανιήλ	1.000
— Γιώργος Σταμελάκης	1.000

— Κων)να Τζανέτου στη μνήμη συζύγου της Ίωάννου	1.000
— Παναγιώτης Χασιακός (ιερέας)	500
— Ἀργύρης Καλογήρου	500
— Γιώργος Κατσούνης	500
— Δημήτρης Μουστάκας	500
— Χαράλαμπος Χρηστίδης (ΗΠΑ)	500
— Τάκης Κ. Αύγερινος	500
— Κώστας Λίτσος στη μνήμη Ευθυμίου Τσίγκα	500
— Αικατερίνη Λίτσου στη μνήμη Ευθυμίου Τσίγκα	500
— Παναγιώτης Μεμένιος	500
— Γιάννης Εύθ. Τσίγας	500
— Γιάννης Εύαγ. Τσίγας στη μνήμη Ευθυμ. Τσίγα	500
— Γιάννης Ε. Λευκαδίτης στη μνήμη τῶν γονέων του	500
— Τάκης Εύθ. Ἀλεξίου	200
— Γιάννης Γκαβαλίνης	150
— Γιάννης Μαντᾶς	100
— Χαράλαμπος Μάρας	100
— Ἐλευθέριος Δούσης	700
ΑΠΟ ΛΑΜΙΑ	
— Εὐθύμιος Μώρης	500
— Ἡλίας Μπρουτζάλας	500
— Ἀντώνης Τριανταφύλλου	500
— Ἀδελφοί Δημ. Μώρη	500
— Γιάννης Γ. Χαμηλός	500
Θανάσης Ζήκας	500
Γιώργος Κωστοῦρος	200
Ἀγνησίλαος Χαραλάμπους	200
Γιώργος Τομαράς	140
Δημήτριος Γ. Χαμηλός	100
Γιάννης Ἀναγνώστου	100
Δημήτριος Ι. Χαμηλός	100
Εὐθύμιος Χριστοδούλου	100

Κώστας Π. Βλάχος

Δ ι κ η γ ο ρ ο ς

Γ' Σεπτεμβρίου 18 Τηλ. 52 35 148
Ὁμόνοια » 26 13 625

**Μὴν ξεχνάτε ὅταν ἀλλάζετε δι-
εὐθυνση νὰ μᾶς τὸ γνωρίζετε ὥστε νὰ
λαβαίνετε τὸ Δελτίο καὶ κάθε ἄλλο ἔγ-
γραφο τοῦ Συνδέσμου.**

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

«Τοῦ μαγκούφ' μᾶς χάλασε τοῦ παγγύρ»

γράφει ὁ Κώστας Βλάχος

Τὴ μέρα τῆς Ἁγία - Τριάδας, κεῖ δὲ πάνω
στο χορτάρι, τὴν ὥρα ποὺ ἀπολάμβανα ἓνα ἐ-
ξαιρετικὸ κομμάτι τυρόπιττα, νοιώθω μιὰ μαγ-
γούρα νὰ μὲ χτυπάει ἀπαλὰ στὴν πλάτη.

Στράφηκα ξοπίσω καὶ θώρησα τὸ μπάρμπα -
Γιάννη...νὰ μοῦ λέει.

— "Εἴ! κύρ Πρόεδρε, εἶσαι ἢ δὲν εἶσαι πρόε-
δρος; Κι' «μα εἶσαι καὶ τὰ κάν'ς οὐλα θὰ σοῦ
ἰπῶ μιὰ κ'βέντα, κι νὰ τ'βάλεις καλὰ στοῦ μυα-
λό σ'.

— Νὰ σ' ἀκούσω μπάρμπα κι' ἂν περνάει ἀπὸ
τὸ χέρι μου νὰ βοηθήσω ὅσο μπορῶ.

— Μπορεῖς δὲν μπορεῖς, πρέπ' νὰ τοῦ
κάμ'ς. Ἐμεῖς σὶ βγάλαμε πρόεδρο γιὰ νὰ ὑπο-
στηρίξεις τὸ χωριό μας.

Λέω λοιπόν, ἰκεῖ σιὰ κάτ' π'θὰ πᾶς νὰ φρον-
τίσεις τοῦτο τοῦ μαγκούφ' τοῦ ράλλ' νὰ μὴ μα-
ταδιαβεῖ ἀπ' τοῦ χουριό μας καὶ μᾶς χαλάει τοῦ
παγγύρ. Νὰ τσακιστοῦν νὰ πᾶν ἄλλοῦ, ὅχι ἡῦ-
ραν π' ἔχουμε παγγύρ καὶ κάθε τόσο τοῦ χα-
λᾶν. Νὰ εἰπείς νὰ τοῦ κάνει ἄλλη μέρα.

— Μὰ μπάρμπα κάτι τέτοιο εἶναι ἀδύνατο νὰ
γίνει διότι...

— Δὲν ἔχει διότι καὶ ἐπειδὴ. Αὐτὴ εἶν' ἡ
δλειὰ σ' σὰν πρόεδρος γιὰ νὰ σ' ἀγαπάει τοῦ
χωριό οὐλου, κι' ἀπὲ κάμη ὅτι καταλαβαίν'ς,
ἰγὼ αὐτὸ σ' κρένω.

"Ἄντε τώρα νὰ πείσεις τὸν μπάρμπα Γιάννη
καὶ τόσους ἄλλους ποῦκαναν τὸ ἴδιο παράπο-
νο, ὅτι τὸ ράλλυ Ἀκρόπολις εἶναι μιὰ διεθνὴς
ὀργάνωση καὶ γίνεται κάθε χρόνο τίς ἴδιες ἡμε-
ρομηνίες, τὸ ὅτι τυχαίνει νὰ γίνεται μερικὲς
φορὲς τὴν ἴδια μέρα μὲ τὸ πανηγύρι, εἶναι ἀπλὴ
χρονολογικὴ σύμπτωση. Μετακινεῖται ἡ γιορτὴ
τῆς Ἁγίας Τριάδας καὶ ὅχι τὸ ράλλυ, καὶ δυ-
στυχῶς σὰν πρόεδρος δὲν θὰ μπερδέσω νὰ κά-
νω τίποτα κι' ὁ μπάρμπα Γιάννης θὰ θυμώσει...
Τὸ μόνο ἴσως ποὺ θὰ μπορούσε νὰ γίνει εἶναι
ν' ἀναιχτεῖ αὐτοκινητόδρομος ὅπως πάει τὸ μο-
νοπάτι ὥστε νὰ μὴν μπερδεύομαστε. Καὶ τοῦτο
πιστεῦω ὅτι θὰ γίνει πολὺ σύντομα.

K.B.

Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ

του Γρηγόρη Ι. Χασιακού

Ο Παπᾶς καὶ ὁ Νεωκόρος

Ο Παπᾶς καὶ ὁ Νεωκόρος, ὁ μπαρμπα - Γιάννης, πάντοτε τακτικοὶ στὸν ἑσπερινό.

Ἀλλὰ ὁ Παπᾶς τὰ εἶχε καλὰ μὲ τὴ Γιάννηνα. ντροπιάζεται τὸν Παπᾶ καὶ νὰ χάσει τὸ μηλιάτικό του; Ὁ Νεωκόρος τὸ εἶχε μυριστεῖ, ἀλλὰ τί νὰ κάμει; Νὰ Καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορούσε κατ' ἄλλο τρόπο νὰ ἐκδικηθεῖ τὸν Παπᾶ, πῆγε μὴ δραπετὸν καὶ ἔκλεψε δύο κότ-

Ο Παπᾶς ἔμαθε — ἴσως ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ Γιάννηνα ἀπὸ τὸ κοτέτσι τοῦ Παπᾶ.

νενα — ὅτι τίς κόττες τίς ἔκλεψε ὁ Νεωκόρος, ἀλλὰ δὲν ἤθελε καὶ νὰ τὸν ντροπιάσει.

Στὸν ἑσπερινὸ λοιπὸν, ἀπὸ τὴ μεσαία πύλη καὶ μὲ μόνον ἐκκλησιαζόμενον τὸν Νεωκόρο, ρωτᾷ:

— Γιάννη μήπως ξέρεις ποιὸς ἔκλεψε προχθὲς τίς κόττες; Μιλὰ ὁ Γιάννης ὁ πονηρός.

— Γιάννη, σὲ ρωτᾷ μήπως ξέρεις ποιὸς ἔκλεψε τίς κόττες τοῦ Παπᾶ;

Μιλὰ καὶ πάλι ὁ Γιάννης.

Τότε ὁ Παπᾶς θγαίνει ἀπὸ τὴ μεσαία πύλη τῆς ἐκκλησίας καὶ πλησιάζει τὸ Γιάννη.

— Γιάννη δὲν ἄκουσες τί ρώτησα πρὸ ὀλίγου;

— Ὁχι, Παπᾶ μου, δὲν ἄκουσα τίποτα.

— Μὰ δὲν εἶναι δυνατό, ὁρὲ Γιάννη.

— Ναί, Παπᾶ μου, δὲν ἀκούγεται τίποτα. Ἄν δὲν μὲ πιστεύεις, ἔλα νὰ ἀλλάξουμε θέση. Θὰ σταθῶ ἐγὼ στὴ μεσαία πύλη καὶ σύ, Παπᾶ μου, στάσου ἐδῶ, νὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ μ' ἀκούσεις.

Ο Παπᾶς συμφώνησε καὶ ἀλλάξαν θέση. Καὶ ὁ

— Μήπως ξέρεις, Παπᾶ, ποιὸν φιλοξενούσε προ-Γιάννης μὲ τὴ σειρά του ρωτᾷ ἀπὸ τὴ μεσαία πύλη: χθὲς τὸ θράδου ἢ γυναικα μου στὸ σπίτι, ὅταν ἐγὼ ἔλειπα;

Τότε ὁ Παπᾶς πλησιάζει τὸν μπαρμπα - Γιάννη καὶ τοῦ λέγει:

— Ἔχεις δίκιο, τέκνο μου. Πράγματι τίποτα δὲν ἀκούεται.

Ἔτσι καὶ οἱ δύο, Παπᾶς καὶ Νεωκόρος, συνεννοήθηκαν, χωρὶς νὰ χαλάσουν τὴν καρδιά τους.

Ἡ θειὰ Παγώνα καθάλησε τὸ «μουτζούρι της» καὶ πῆγαινε γιὰ τὸ χωράφι. Στὸ δρόμο συναντᾷ τὸν Παπᾶ ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψε στὸ χωριό.

Ο Γάιδαρος κοιτοστάθηκε μπροστὰ στὸν Παπᾶ.

Καὶ ἡ Παγώνα κουνάει τὰ πόδια της καὶ λέγει:

«Ντέ, μαγκούφ! Παπᾶς εἶναι, δὲν θὰ σὲ φάει!».

* * *

Κᾶτι ξέχασε

Πῆγε χθὲς τὸ θράδου ἡ κυρία Ξενοφωμίδου στὸν παθολόγο Γιατρό της, νὰ τὴν ἐξετάσει, γιὰ κᾶτι ἀδιαθεσίες ποὺ εἶχε.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς «ἐξόδου της» ἔκρινε καλὸ νὰ κάμει καὶ κᾶτι ἄλλες ἐπισκέψεις.

Τὸ θράδου ὅταν ἐπέστρεψε στὸ σπίτι της (διαστικὴ πάντοτε πρὶν γυρίσει ὁ σύζυγος ἀπὸ τὴ δουλειά του) κατὰλαθε πῶς κᾶτι τῆς ἔλλειπε καὶ παίρνει στὸ τηλέφωνο τὸν παθολόγο της:

— Γιατρέ μου, μήπως στὸ Ἰατρεῖο ξέχασα... τὴν κυλότητα μου;

— Ὁχι, κυρία Ξενοφωμίδου, δὲν βλέπω τίποτα, ἀλλὰ περίμενε στὸ ἀκουστικό σου νὰ κυττάξω καλύτερα.

— Ἄ! μὴν ἐνοχλεῖσαι, γιατρέ μου. Ἀσφαλῶς τὴν ἔχω ξεχάσει... στὸν Ὀδοντογιατρό μου!

* * *

Ο Παπᾶς καὶ ὁ Πιτσιρίκος

Ο Παπᾶς στὴν Ἐκκλησία, ἀπὸ τὴν Ὁραία Πύλη, ἐρμηνεύει τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς στοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας.

«Τὰ πάντα, τέκνα μου, εἶναι δυνατό, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει πίστις στὸ Θεό».

Τὸ εἶπε καὶ τὸ ξαναεἶπε ὁ Παπᾶς, ὅτι τὰ πάντα εἶναι δυνατό στὸν ἄνθρωπο, ὅποτε κᾶποιος Πιτσιρίκος ἀπὸ τὸ φιλόχριστο κοινό, διακόπτει τὸν Παπᾶ καὶ τὸν ρωτᾷ:

— Πάτερ, ἀφοῦ ὅλα εἶναι δυνατό στὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἔχει πίστη στὸ Θεό, μπορεῖς νὰ μοῦ πεῖς κᾶτι;

— Λέγε, Τέκνον μου.

— Ἐγὼ, Παππούλη μου, πιστεύω στὸ Θεό καὶ κάθε Κυριακὴ ἔρχομαι μὲ τὴ Μαριά μου στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ σήμερα τὸ πρωὶ ξεκινώντας γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἐπειδὴ ἡ Μαριά μου μὲ φώναζε νὰ διασθῶ, πάτησα τὸ σωλητᾶρι τῆς ὁδοντόπαστας πρὸ πολὺ καὶ ὀδηγεῖται ὅλη ἡ κρέμα ἀπὸ αὐτό. Ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἰδεῖ ἡ Μαριά μου τώρα ποὺ θὰ ἐπιστρέψουμε στὸ σπίτι καὶ θὰ μοῦ τίς... ὁρέξει. Μήπως μπορεῖς νὰ μοῦ πεῖς, Πάτερ, πῶς μπορῶ νὰ ξαναβάλω τὴν ὁδοντόπαστα στὸ σωλητᾶρι, γι' ἀνὰ γλυτώσω τὸ ξύλο;

Κόκκαλο ὁ Παπᾶς.

Τῇ μέρᾳ τῆς γιορτῆς τοῦ Ἁγίου θγάζανε τὴν εἰκόνα καὶ τὴν κάνανε περιφορὰ γύρω ἀπ' τὴν ἐκκλησίᾳ.

Ὅταν γινότανε Ἁγιασμὸς πίνανε κι' ἔπειτα ραντίζανε τὰ σπίτια ὅλα καὶ τὰ ζῶα κάτω στὸ κατώϊ καθὼς καὶ τὰ χωράφια.

Πληροφ.: Γρηγόρης Χασιακός, Σταυρούλα Ι. Κρέτση

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Ἀγαπητὴ Κουκουβίστα,

Μὲ κάθε ἐπίσκεψη στὸ χωριὸ διαπιστώνουμε ὁλοένα καὶ περισσότερη πρόοδο. Μάλιστα κατὰ τὴν τελευταία ἐπίσκεψη τὸ τριήμερο τῆς Ἁγίας Τριάδος, διαπιστώσαμε μιὰ γενικὴ ἀλλαγὴ στὴν ὅλη ἐμφάνιση τοῦ χωριοῦ μας καὶ εἰδικώτερα ὅτι ἀφορᾷ τοὺς κοινοτικούς δημόσιους χώρους.

Ἐνα πνεῦμα καινούργιο ἐπικρατεῖ παντοῦ. Τάξι καὶ νοικοκυροσύνη. Ἡ πλατεία πεντακάθαρη, οἱ κοινόχρηστοι χώροι περιποιημένοι, τὰ παρτέρια ἀσπρισμένα, τὸ δὲ Κοινοτικὸ Γραφεῖο τελείως καθαρὸ καὶ εὐπρεπισμένο σοῦ δίνει τὴν ἐντύπωση γραφείου μὲ ὑψηλὴ ἀποστολὴ πού πρέπει νὰ τὸ σεβαστεῖς.

Ὅλα αὐτὰ μαζί μὲ τίς ἐνέργειες καὶ προσπάθειες γιὰ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἔργων εἶναι κάτι πού πρέπει νὰ ἐπαινεθεῖ καὶ νὰ βοηθηθεῖ ἀπ' ὅλους μας. Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας Θεμιστοκλῆς Ραπτόπουλος προσπαθεῖ, ἐργάζεται καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας ἔδωσαν μιὰ καινούργια μορφή ἀλλαγῆς στὸ χωριὸ μας, προσπάθειες πού πρέπει νὰ ἀναγνωρισθοῦν πέρα γιὰ πέρα.

Ἐκφράζω τὴν εὐχὴ καὶ τὴν ἐπιθυμία, τὸ μέλλον σὲ κάθε ἐπίσκεψη στὴν Κουκουβίστα νὰ μᾶς ἐπιδείχνει καὶ κάτι καινούργιο, ἔτσι πού τὸ χωριὸ μας νὰ φτάσει ἐκεῖ πού πρέπει τῇ στιγμῇ πού διαθέτει τόσοι ἱκανοὺς ἀνθρώπους πού πραγματικὰ τὸ ἀγαποῦν. Σὲ αὐτές τίς προσπάθειες ἀνήκει ἓνα μεγάλο ΜΠΑΒΟ καὶ ἓνα ἀδιάκοπο κουράγιο γιὰ συνέχιση.

Κοινότητα καὶ Σύνδεσμος σὲ μιὰ ἀγαθὴ συνύπαρξη ἀπόδειξαν πὼς ξέρουν νὰ ὑλοποιοῦν καὶ νὰ αὐξάνουν τὴν ἀγάπη ὅλων μας γιὰ τὸ χωριό.

Εὐχαριστῶ

ΝΙΚΟΣ Ε. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Ἀθῆναι

ΑΝΟΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Γιὰ τὸν Χρῆστο Χ. Μαλεβίτση

Τὸ πιὸ ἐγκυρο λογοτεχνικὸ περιοδικὸ τῆς Χώρας μας, ἡ «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ» ἀφιέρωσε στὸ τεῦχος τῆς 1)5)80 καὶ πάλι τίς στήλες της γιὰ τὴν παρουσίαση τοῦ συγχωριανοῦ μας συγγραφέα Χρήστου Χαρ. Μαλεβίτση. Θὰ μεταφέρομε παρακάτω λίγα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐγκωμιαστικὴ αὐτὴ κριτικὴ γιὰ τὸν ἐκλεκτὸ διανοητὴ τοῦ χωριοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἔχει βραβευθεῖ μὲ τὸ Κρατικὸ Βραβεῖο Δοκιμίου καὶ τὸ Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Χρήστου Μαλεβίτση: «Ὁ ἐγκοπο λόγος».

Τὰ τελευταῖα χρόνια παρατηρεῖται μιὰ ἀξιόλογη ἀνθήση τοῦ σφαιρικὰ φιλοσοφικοῦ δοκιμίου, πού καλλιεργεῖται ἀπὸ πνευματικὰ συγκροτημένους ἀνθρώπους. Ἀνάμεσα στοὺς νεώτερους, δικαιωματικὰ σημαντικὴ θέση κατέχει ὁ κ. Χρήστος Μαλεβίτσης, πού παρουσίασε εὐδόκιμη θητεία στὸ δοκίμιο, μαζί μὲ πλούσιο καὶ ὑπεύθυνο μεταφραστικὸ ἔργο. Σὲ μιὰν ἐποχὴ καθολικῆς κομματικῆς στράτευσης, πρέπει νὰ τοποθετήσουμε τὴ συγγραφικὴ φυσιογνωμία τοῦ κ. Μαλεβίτση στὴ χορεία τῶν πνευματικὰ ἀγρυπνῶν συνειδητήσεων, πού μελέτησαν βαθύτατα τὴν ἀποσύνθεση τῶν ἀξιών, τῶν ἐννοιῶν, τῶν ἰδεῶν, σ' ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς, πολιτικοὺς, πολιτιστικοὺς, θρησκευτικοὺς, παιδαγωγικοὺς φορεῖς τους διατηρώντας τὴν πίστη τους, ὅμως, στὴν πνευματικὴ ἀποτίμηση τῆς ζωῆς, στὸν ἐξευγενισμό, στὴν ἀνθρωπιά της, στὸ μυστηριακὸ κι' ἀνεπανάληπτο θαῦμα της, παρ' ὅλες τίς ἐγγενεῖς διαψεύσεις, πικρίες, ὀδύνες κι' ἀναπάντητες ἐρωτήσεις της, παρὰ τὴ δραματικὴ ὄντολογικὴ μοναξιά τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσο μπορῶ νὰ ξέρω, ὁ κ. Μαλεβίτσης, εἶναι ὁ ποιητικότερος δοκιμιογράφος, ὅπως μᾶς παρουσιάστηκε στὰ προηγούμενα βιβλία του — κυρίως σ' αὐτὰ — καὶ στὸν «Ὁ ἐγκοπο Λόγος» περισσότερο στὸ τρίτο μέρος τοῦ τόμου, τίς «Συνομιλίες», καὶ στὴν «Ἀφιέρωση» τόσο μὲ τὴ γενικὴ διάρθρωση τῆς πλούσιας ἐκφρασῆς του, ὅσο καὶ μὲ τίς νεόκοπες λέξεις του καὶ μὲ τίς θαυμάσιες λυρικές εἰκόνες του, πού σπάζουν τὴν ἀσφυκτικὰ, κάποτε, λογοκρατούμενη σκέψη καὶ φρασολογία τῶν κειμένων του.

Ὁ ἀναγνώστης τῶν βιβλίων τοῦ κ. Μαλεβίτση ἀποκομίζει πολλὴν ὠφέλεια καί, μολονότι παρακολουθεῖ τὴν ἐπαγωγὴ ἀνέλιξη τῆς σκέψης του, πού ἀρδεύεται, βέβαια, ἀπὸ τίς πηγές τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ μηνύματος, ὅμως, χαίρεται καὶ τὸ σεβασμὸ του πρὸς τίς ἀντίθετες ἀπόψεις. Ὅλες τίς συζητεῖ, προσκομίζοντας, ἔτσι, ὅσο περισσότερα στοιχεῖα μπορεῖ, γιὰ νὰ

βοηθηθεί πληρέστερα καὶ οὐσιαστικότερα ὁ τρίτος, νὰ συγκρίνει, νὰ κρίνει καὶ νὰ καθοδηγεῖται στὰ προσωπικὰ συμπεράσματά του.

Στὰ κείμενα τοῦ κ. Μαλεβίτση συναντοῦμε, ἀσφαλῶς, καὶ τὴν ὀργή καὶ τὴν εἰρωνεία καὶ τὸ σαρκασμό, ποὺ πηγάζουν ἀπ' τὴν ὀδύνη τοῦ ἐλεύθερου πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἀντικρύζει τὴν καταδημαγώγηση τοῦ πολίτη καὶ τίς ποικίλες ἀσχημίες τῆς κοινωνικῆς, τῆς ἐκπαιδευτικῆς, τῆς ἐκκλησιαστικῆς, τῆς πολιτιστικῆς ζωῆς. Ἀκοῦμε τὰ μαστιγώματα ἐνὸς ὀξύτατου, ἀποφλοιωτικοῦ πνεύματος, ποὺ εἶναι ἐμφανὲς τοῦ ἀληθινοῦ προσώπου καὶ κατακρεουργεῖ τὰ ὑποκριτικά καὶ εἰδεχθῇ διεθνή ἢ ἐλληνικά προσωπεῖα τῆς ὠμότητος, τῆς κυνικότητος, τῆς πλεονεξίας, τῆς ἐκμετάλλευσης, τῆς ἰσοπεδωτικῆς διάθεσης, τοῦ καιροσκοπισμοῦ, τῶν σκοπιμοτήτων, τοῦ πολιτικοῦ ἢ οἰκονομικοῦ ἐπεκτατισμοῦ — δυτικοῦ, υπερατλαντικοῦ καὶ ἀνατολικοῦ — τῆς ἀντιπνευματικῆς κομματικοποίησης, τῆς διαστρέβλωσης τῆς ἀληθείας, τῆς βίας. Σ' ὅλες τίς σελίδες τοῦ βιβλίου του, πάντως, διαπιστώνεται ἓνας κεντρικὸς πυρήνας πλατειᾶς πνευματικότητος καὶ ἓνας ὑψηλὸς στόχος, ν' ἀπεκδυθεῖ ὅσο εἶναι δυνατόν, ὁ ἀνθρώπος τοὺς χιτῶνες τῆς ἀλλοτριωμένης ψυχῆς του καὶ νὰ ἐνδυθεῖ τὸν ἀπαστράπτοντα χιτωνίσκο τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς πίστεως, τῆς καρτερίας, τῆς αὐτογνωσίας. Ὅτι ὅμως, χαρακτηρίζει τὰ οὐσιαστικὰ κείμενα τοῦ βιβλίου δὲν εἶναι μιὰ προγραμματισμένη, ἀβαθὴς, γλυκερὴ καὶ οὐδέτερη αἰσιοδοξία, ποὺ λακτίζει τὸ παρελθόν, ἀντιπαρέρχεται, ἀσθμαίνοντα, τὸ παρὸν καὶ ὁραματίζεται ἓνα νεφελῶδες καὶ ἀπάνθρωπο, σὸ βάθος, μέλλον. Ὁ δοκιμιογράφος διαθέτει πολὺ εὐαίσθητες κεραίες, ποὺ συλλαμβάνουν καὶ τίς πολλὰς χαρὰς καὶ τίς περισσότερες λύπες, ποὺ καταγράφει τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς στὴν ψυχὴ, στὸ σῶμα, στὸ πνεῦμα, στὴ μνήμη. Ἐπίσης, πρέπει νὰ τονιστεῖ, ὅτι δὲν ἀνῆκει στοὺς πιστοὺς, ποὺ ἀδιαμαρτύρητα καὶ ἀνερῶτητα δέχονται τίς παράλογες καὶ ἀνερμήνευτες ἐναντιότητες καὶ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Τὸ κακὸ ὑπάρχει, βέβαια. Τὸ ἀντιμάχεται, ὅμως, τὸ πολιορκεῖ, συζητεῖ μαζί του ἢ μὲ τὸ ὑπέρτατον, συνεχῶς ρωτᾷ καὶ ἐξανίσταται. Ὑπερβαίνοντας τὴ μονοσήμαντη βιολογικὴ ὑπόστασις τοῦ ἀνθρώπου δὲν μεταπηδᾷ, μ' ἓνα τεράστιο λογικόν, ψυχολογικόν ἢ δογματικόν θρησκευτικόν ἄλμα, στοὺς χώρους τοῦ φυγόκοσμου ἡσυχασμοῦ. Εἶναι ἓνας ἀγωνιστὴς τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἠθικῶν ἀν ὅχι ἠθικολογικῶν — ἀξιών, ἀνάμεσα καὶ κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους, ὡς γνωστικὴ καὶ αἰσθητικὴ συνείδησις, ὡς μεταφυσικὴ ἀπορία, ὡς διανθρώπινη κοινωνικὴ διαπλάτυνσις τοῦ αἰτήματος τῆς ὑπεύθυνης ἀντιμετώπισης ἐνὸς νοηματισμέ-

νου βίου, ὡς πολυμερὲς φιλοσοφημένος νοῦς, ποὺ ἀναζητεῖ ἐναγώνια, μέσα στὴν τεμαχισμένη ἐποχὴ τῶν εἰδικότητων, τὰ μονοπάτια πρὸς τὴν ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν καθολικότητα τῆς ἐποπτείας του.

Ὁ πολὺπλευρος καὶ διευσδυτικὸς σχολιασμός, ἀπὸ τὸ συγγραφέα, τῇ πολυποικίλῃς καὶ ἄλλοπρόσαλλῃς ἔκφρασις τῶν καιρῶν μας, κάθε μῆνα, ἀπὸ τὴν οἰκεία στήλη του, σὸ καθολικὸ παιδευτικὸ περιοδικὸ «Εὐθύνη», διακρίνεται γιὰ τὴν ἀμετάθετη συνέπειά του καὶ τὴ χυμώδη του πνευματικότητα. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἐποικοδομητικὴ κριτικὴ προσφέρεται μ' ἓνα λόγο προσωπικόν, πυκνόν, ἄδρό, σοβαρό, ὡς καρπὸς μιᾶς μοναχικῆς ἀγονάτιστης, ὅμως, σκέψεως, ποὺ πολιορκεῖ πλεῖστα ὀριακά θέματα τῆς ἐπιδερμικῆς καὶ τῆς ἐν πνεύματι ζωῆς, μὲ ζωντανὴ γνώση, μὲ τόλμη, μὲ πόνο ἐθνικόν, μὲ ἀνησυχίες θρησκευτικὰ καὶ μεταφυσικὰς, μὲ πίστη στὴν ἰδιαιτερότητα τῶν ἐλληνορωμαϊκῶν καὶ τῶν χριστιανικῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς, μὲ τὴν ἀπολάκτισις κάθε κιβδηλείας, καὶ μὲ τὴν ἀνύψωσις ἔλων τῶν πνευματικῶν κριτηρίων, ποὺ βοηθοῦν τὸν περιδινούμενον ἄνθρωπο νὰ σταθεῖ κάπου καὶ ν' ἀντικρίσει μὲ γενναιοῦτητα ὅλη τὴ γοητεία καὶ ὅλη τὴ φρίκη» τῆς ζωῆς. Ἀμείλικτος στὴν ἐπικριτικὴ του διάθεσις παρουσιάζεται ὁ συγγραφέας στὴν ἀποκάλυψιν τῶν πολλαπλῶν προσωπειῶν, ποὺ συνθέτουν τίς διεθνεῖς ὑποκρισίες. Δικαιολογημένα, ἐπίσης, φέγει πολλὰς ἐκδηλώσεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς, σὸ διεθνή χώρα, ὅπου οἱ μεγάλοι μαλώνουν σὸ μοῖρασμα τῆς «πίττας» τῶν μικρῶν καὶ ἀνίσχυρων λαῶν. Ὁξέυτατες καὶ οἱ ἀναλύσεις τῶν πολιτικῶν παθῶν τῆς χώρας μας, καθὼς καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ νεοελληνικοῦ χαρακτήρα Σαφέστατα καὶ πειστικότερα ἐπισημαίνει ὁ διακεκριμένος δοκιμιογράφος τὴν εὐθύνη ὅλων τῶν πολιτῶν, — τῆς ἡγεσίας, κυρίως —, γιὰ τὸ μονοσήμαντο βίωμα μιᾶς ἐλευθερίας, κομμένης στὰ προσωπικὰ μέτρα τοῦ καθενός, τὴν ἀπαραίτητη ἀνάγκη νὰ ὁλοκληρωθεῖ ἡ ἐλευθερία, μέσα στοὺς ὅρους, ποὺ πηγάζουν ἀπ' τὴν ἀδυναμία ἐφαρμογῇ σὸ κοινωνικὸ σύνολο. Εὐστοχες καὶ οἱ παρατηρήσεις του γιὰ τὴν ὑποχρέωσις ὅλων μας νὰ σκύψουμε μὲ πολλὴ προσοχὴ ἐπάνω σὸ ἐξαίρετο ἀλλὰ καὶ εὐθραστο σῶμα τῆς δημοκρατίας, νὰ γίνουμε οἱ ἴδιοι σηματοφόροι τῆς ἐλλογῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ στερεώσουμε τὰ ἐχέγγυα γιὰ τίς ὁμαλὲς δημοκρατικὰς διαδικασίας.

Πρέπει νὰ διαβάσουν οἱ Ἕλληνες φιλαναγνώστες τὸ βιβλίον, γιὰ νὰ διευρύνουν τοὺς ὀρίζοντές τους, νὰ ἐνδοσκοπηθοῦν, ν' ἀποκτήσουν ἰσχυρότερη μνήμη, νὰ συνειδητοποιήσουν τὸ ἄρρητο θαῦμα τῆς ὑπαρξεως καὶ τὴ δραματικότητά της, νὰ πιστέψουν ξανά σὸ λόγο καὶ νὰ φτάσουν

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ

Γράφει η Ἀφροδίτη Γρ. Χασιακού
Ἀρχαιολόγος

(Συνέχεια ἀπὸ προηγούμενα)

Κληρονομικὸ Δίκαιο

Τί θὰ πάρει τὸ κάθε παιδί τὸ κανονίζει ὁ πατέρας, ἀνάλογα μὲ τί περιουσία ἔχει, πόσα παιδιά ἔχει καὶ τί εἶναι τὸ καθένα. Τὰ κορίτσια τὰ προικίζει κι' ἀφίνει καὶ χωράφια ἢ ζῶα γιὰ τ' ἀγόρια.

Ὁ πατέρας δὲν τ' ἀδικεῖ τὰ παιδιά του καὶ γιατί τ' ἀγαπάει ὅλα καὶ γιατί δὲν θέλει νὰ τὸν καταραιοῦνται μετὰ.

Ἄμα ἓνα παιδί εἶναι κουτσό ἢ ἀδύνατο, τοῦ δίνει πῶς πολλὰ ἀπ' ὅ,τι σ' ἓνα ἄλλο πού ἔχει προκόψει κι' ἔχει δικά του.

Ἄμα ὁ πατέρας πεθάνει πρὶν τὰ κανονίσει, τότε συμφωνοῦν τὰ παιδιά μεταξὺ τους ἢ μπαίνουν κι' οἱ μπαρμπάδες καὶ τὰ κανονίζουνε. Ἄν ἔχουνε διαφορές, μπαίνει κι' ὁ παπᾶς στὴ μέση καμμιὰ φορὰ ἢ κανέναν γραμματισμένον καὶ δίνουνε τὴ λύση.

Ἄμα ἓνα ἀντρώγονο ἦτανε ἀκλήρο καὶ πεθαίνανε, τὰ χωράφια τὰ παίρνανε οἱ συγγενεῖς ἢ ἅμα εἶχαν ἀφίσει διαθήκη, τ' ἀφίγανε στὴν ἐκκλησίαν ἢ ὅπου ἄλλου θέλανε.

Ποινικὸ Δίκαιο

Ἄμα ἔκλεθε κανεὶς κάτι καὶ τὸν ἔπιαν' ὁ δραγάτης, τοῦ κρέμαγε τὰ κλεψιμαϊτικά στὸ λαιμὸ καὶ τὸν πέρναγε στὴν ἀγορὰ νὰ τὸν δοῦνε ὅλοι. Πάντως οἱ γερόντοι δὲν θάζανε ποινὲς σ' αὐτοὺς πού παρατρατούσανε — πῶς πολλὸν τοὺς συμδουλεύανε.

Ἐπῆρχε καὶ τὸ φιλότιμο. Κι' ἂν ἀκόμα ξέραμε ὅτι κάποιος δὲν εἶν' ἐντάξει: δὲν τὸ λέγαμε γιατί αὐριο μπορεῖ νὰ τῷκανε καὶ τὸ παιδί σου αὐτὸ ἢ ἐπειδὴ αὐτὸς εἶχε φιλότιμο, νὰ σοῦδινε καὶ καμμιὰ κουμπουριά.

Ἄμα γινότανε καμμιὰ μεγάλη κλεψιά καὶ δὲν τὸν πιάνανε τὸν κλέφτη, τότε ὁ παπᾶς ἔκαν' «ἀφορισμό» ἐπιτίμιον στὴν ἐκκλησίαν: — «Ὅποιος ἔκλεψε τίς κόττες τοῦ παπᾶ, ἢ: Ὅποιος ἔκλεψε τὰ πλακάκια τῆς ἐκκλησίας νὰ μὴ χρονίσει».

Χαιρετισμοὶ

Ὅποιον κι' ἂν θρεῖς πρέπει νὰ τὸν χαιρετίσεις γιατί ἡ «Καλημέρα» εἶναι τοῦ Θεοῦ. Καὶ νὰ μὴν τὸν ξέρεῖς, πάλι πρέπει νὰ χαιρετίσεις. «Καλημέρα» τὸ πρῶτ', «ὦρα καλὴ» πῶς ἀργότερα. Κύτταζαν ποιὸς θὰ χαιρετίσει πρῶτος ἅμα συναντιόντουσαν. Ἄμα κάποιος δὲν χαιρέταγε, τότε λέγανε οἱ ἄλλοι: «Αὐτὸς τοῦ Καλημέρη τὸ γ'μάρι δὲν τὸ θρῆκε πουθενά;»

Ἄμα πηγαῖναν ἐπίσκεψη στὰ σπίτια, τὰ παιδιά φιλοῦσανε τὸ χέρι τοῦ μπαρμπά ἢ τῆς θειᾶς ἢ τοῦ παπποῦ, ἢ τοῦ νονοῦ ἀπὸ σεδάσιμ.

Τὰ παιδιά φιλάγανε καὶ τὸ χέρι τῶν γονιῶν ἅμα φεύγανε ἢ ἅμα γυρᾶγαν ἀπὸ κάπου κι' εἶχανε καιρὸ νὰ τοὺς δοῦνε ἢ ἅμα ζητάγανε τὴν εὐχή τους.

Ἄμα ἀρραβωνιαζόταν ἢ παντρευόταν κάποιος, τὸν φιλάγανε γιὰ νὰ τοῦ εὐχρηθῶνε.

Ἄμα συναντάγανε τὸν παπᾶ τοῦ λέγαν: «Εὖλογεῖτε. Καλημέρα». Καὶ τοῦ φιλάγανε τὸ χέρι.

Ἄμα ἔβλεπε ἓνας νέος κάποιον γεροντότερο χαιδαῖα. Μιὰ κατάρρα τοῦ γονιοῦ δέρνει τὸ παιδί σ' ὅλην ῥέταγε πρῶτος: «Καλημέρα, παππού!».

Εὐχὲς - Κατάρεις

Ἡ εὐχή τοῦ γονιοῦ στὸ παιδί εἶναι πολὺ σπουδαίον τῇ ζωῇ καὶ δὲν προκόδει. Λέγε γιὰ τὸν Κ ή ρ υ - κ ο* πῶς ἐπειδὴ εἶχε μιὰ φορὰ χτυπήσει τὴ μάννα του, αὐτὴ τὸν καταράστηκε ν ᾶ μ ἢ θ ρ ε ῖ τ ὅ - π ο ν ᾶ σ τ α θ ε ῖ. Γι' αὐτὸ στὴ ζωὴ του γύρισε ὅλο τὸν κόσμον κι' ἔκαν' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα χωρὶς νὰ στεριώσῃ πουθενά. Ἐφυγε νέος καὶ γύρισε μεγάλος καὶ πέθανε στὸ χωριό. Ἐλεγε ἀτέλειωτες ἱστορίες, πῶς εἶχε γυρίσει ὅλο τὸν κόσμον. Πῶς πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολη, κι' ἀπὸ κεῖ στὴ Βαγδάτη καὶ ἔπειτα στὴν Αἴγυπτο. Εἶχε πάει καὶ στὴ Μικρασία. Αὐτὸ τὸ ξέρανε οἱ χωριανοὶ γιατί ὅταν μετὰ, στὰ 22 ἔγιν' ἡ ἐκστρατεία στὴ Μ. Ἀσία καὶ στὸ καφενεῖο διαβάζανε τὰ νέα ἀπ' τὴν ἐφημερίδα δυνατά, αὐτὸς ἤξερε ὅλα τὰ μέρη μὲ τὰ ὀνόματά τους καὶ τοὺς ἔλεγε ποιὸ εἶναι παρακάτω.

* σημ. Ἐνας τύπος πολύπλαγκτου Ὀδυσσεά — ἀνάμεσα στὸ θρύλο καὶ τὴν πραγματικότητα.

Ήτανε πολὺ καλὸς ξυλουργός. Εἶχε φτιάσει λέει τὸ τέμπλο τοῦ Ἀη - Γιώργη (τῆς παληᾶς ἐκκλησίας ποὺ κάηκε στὴν Κατοχή).

Εἶχε φτιάσει καὶ κάτι σὰν σημερινὸ αὐτοκίνητο, μὲ ρόδες κι' εἶχε καταφέρει νὰ τὸ κινεῖ, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ θρεῖ τὸν τρόπο νὰ τὸ σταματήσει καὶ χάλασε. "Ἦθελε, λέει, καὶ νὰ πετάξει. Ἀκόμα λένε πὼς εἶχε γίνει σπουδαῖος πρόεδρος σὲ κάποιον ἄλλο χωριό. Κι' ὅτι εἶχε φτιάξει, στὴ Μικρασία ποῦχε πάει, καὶ νερόμυλους ὁλόγδιους μ' αὐτοὺς ποῦχαμε στὸ χωριό. "Ὅταν κάτι χωριανοὶ πῆγαν ἐκεῖ στὴ Μ. Ἀσία στὰ '22 καὶ τοὺς εἶδανε καὶ ρωτήσανε ποιὸς τοὺς ἐφτιάσε, τοὺς εἶπαν κάποιος Κηρύκος, ποὺ μιλοῦσε συνεχέια γιὰ μιὰ Κουκουδίστα — πατρίδα του — γυναῖκα του δὲν ξέρανε. — "Ετσι γύρισε πίσω. Πουθενὰ δὲ στέριωσε. Γι' αὐτὸ λέγαμε, ἅμα βλέπαμε κανένα ποὺ δὲν κύτταζε νὰ φροντίσει γιὰ τὴ ζωὴ του ἢ γιὰ κάποιον ποῦτανε «σαπέρας» (=ἀδιάφορος): «Ἀειντε! Τοῦ Κηρύκου τὴν προκοπὴ θὰ κάμεις ἐσύ!».

Καὶ κάποιον, ποῦχε λέει κάποτε χτυπήσει τὴ μάννα του, τὸν καταράστηκε «Κακιὰ ὀχιά νὰ φάει τὸ χέρι του». "Ετσι κι' ἐγινε. Τὸν δάγκωσε φίδι καὶ δηλητηριάστηκε. Τοῦ κόψανε τὸ χέρι, ἀλλὰ πέθανε ἀπ' αὐτό.

“Ορκοί

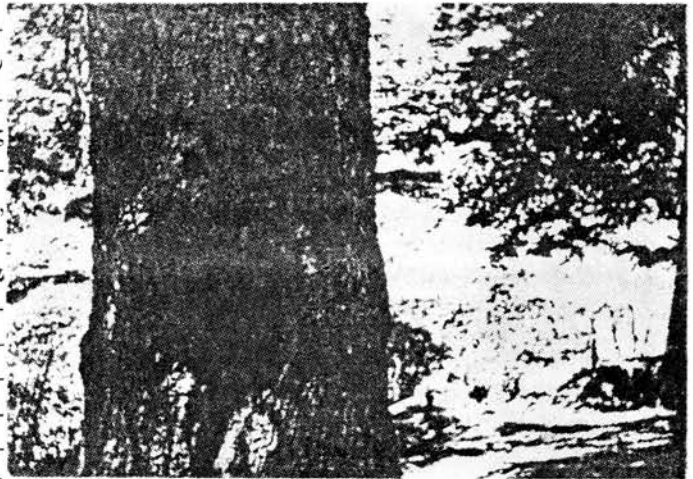
Ὁ πιὸ μεγάλος ὅρκος ἦτανε τὸ «μπέσα γιὰ μπέσα» — καὶ δίνανε τὰ χέρια. Αὐτὸν τὸν ὅρκο κανεῖς δὲν τὸν πατοῦσε. Ὅρκιζόντουσαν καὶ στὴ ζωὴ τους, στὰ παιδιὰ τους ἢ «Μὰ τὴ μπουκιά ποὺ τρώω».

IV. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Ὁρνοκεία

Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ εἶν' ὁ Ἀη - Γιώργης. Εἶναι ὅμως κι' ἡ Παναγία, κάτω χαμηλά. Καὶ γύρω-γύρω στὸ χωριὸ ἔχει πολλὰ ξωκκλήσια: τὸν Ἀη - Γιάνν' καὶ τὸν Ἀη - Γιαννάκ', τὸν Ἀη - Τρύφωνα, τὸν Ἀη - Νικόλα, τὴν Ἀγία Παρασκευή. Σήμερα εἶναι κι' ἡ Ἀγία Ἐλένη στὸ Κεφαλόδουσο. Τότε ὅμως δὲν εἶχε ἐκκλησία, παρὰ εἶχανε σ κ α λ ῖ σ ε ι μ ῖ α σ π η λ ῖ τ σ α μ ῖ ε σ α σ' ἔ ν α ν ἔ λ α τ ο κ ι' ἐκεῖ εἶχανε θάλει τὴν ε ἰ κ ὶ ν α καὶ καντη-

λάκι κι' ἓνα κουρτινάκι τὰ σκέπαζε — ἦταν' εἰκονοστάσι.

Κεφαλόδουσο. Ὁ ἔλατος μὲ τὴν θέση γιὰ τὴν εἰκόνα

Μιὰ γρηά, ἡ θειὰ Ματθαίηνα, ποὺ τὸ σπίτι της ἦτανε κοντὰ στὸ ξωκκλήσι τοῦ Ἀη - Γιαννάκη πῆγαινε τὸ βράδυ καὶ τοῦ ἄναθε τὸ καντήλι καὶ τοῦλεγε: «Καληνύχτα ἀφέντη μ', Ἀη - Γιαννάκη μ'».

Ἀμα ἦτανε κανένας ἄρρωστος τάζανε στὸν Ἀη - Γιώργη ἓνα κερί σὰν τὸ μπότι του ἢ λάδι, ἅμα γινότανε καλά. Πολὺ παληά, ἅμα ἦταν κανένας ἄρρωστος πῆγαινε μιὰ γυναῖκα κι' ἔζωνε τὴν ἐκκλησιὰ μ' ἓνα σκονὶ ἀλειμμένο μὲ κερί, γιὰ νὰ γίνει καλά ὁ ἄρρωστος.

Ἀμα ἔπεφτε κανένα κακὸ στὸ χωριὸ — ἔπεφτε ἀκρίδα, κάθε 7 χρόνια, λένε — ἢ ἔκανε νὰ θρέξει πολὺ καιρὸ τότε πηγαίνανε καὶ φέρνανε τὴν Παναγιά ἀπὸ τὴ Δαριάστα, ποὺ ἦτανε θαυματουργή εἰκόνα καὶ κάνανε λιτανεῖα κι' ἁγιασμό. Βγαῖναν ὅλοι ἔξω ἀπ' τὸ χωριὸ νὰ ὑποδεχοῦν τὴν Παναγιά καὶ πηγαίνανε στὴν ἐκκλησιὰ μέσα καὶ διάβαζ' ὁ παπᾶς μιὰν εὐχὴ καὶ μετὰ ἔδβαιναν ἔξω καὶ γινόταν ἁγιασμός καὶ ὅλοι γονατιστοὶ κάτω νὰ παρακαλοῦν μὲ δάκρυα.

Μιὰ φορὰ ποῦχε πέσει ἀκρίδα, καὶ τόσο πολὺ, ποὺ μπαίνανε στὰ σπίτια καὶ τρώγανε τὰ ψωμιὰ, φέρανε τὴν εἰκόνα ἀπὸ τὴ Δαριάστα καὶ λένε ὅτι τὴν ὥρα ποὺ ὅλοι γονατισμένοι παρακαλάγανε στὸ χοροστάσι πῆδησαν ὅλες οἱ ἀκρίδες στὸ νερὸ — στὸ αὐλάκι ποὺ περνοῦς' ἐκεῖ δίπλα.

πουλωτικό. Χρησιμοποιείται και έξωτερικῶς με καταπλάσματα στις πληγές και τούς μώλωπες.

Ἐρ ί κ η : Τὸ φυτὸ αὐτὸ εἶναι διουρητικὸ καὶ συγχρόνως ἀπολυμαντικὸ τοῦ οὐροποιογεννητικοῦ συστήματος. Εἶναι κατὰ τοῦ θήλα, τοῦ κρυολογήματος καὶ τῆς γενικῆς καταπτώσεως.

Ἡ χρῆση γίνεται ὡς ἑξῆς: Μιὰ κουταλιά γεμάτη ἀπὸ ἀνθισμένες κορυφές σὲ ἓνα (1) λίτρο νερὸ ποὺ θὰ βράσει 10' λεπτά. Ἡ ποσότητα αὐτὴ παίρνεται τμηματικὰ σὲ ἓνα 24ωρο. Μὲ μέλι καὶ ζεστό γάλα εἶναι κατὰ τῆς ἀϋπνίας.

Ε ὕ κ ἄ λ υ π τ ο ς : Εἶναι ἀντισηπτικὸς τῶν πνευμόνων. Προκαλεῖ ἄφθονες ἐκκρίσεις. Εἶναι κατὰ τοῦ χρόνιου κατάρρου καὶ τῆς χρόνιας βρογχίτιδας.

Θ υ μ ἄ ρ ι : Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγαν ὅτι τὸ θυμάρη ἦταν ἓνα δάκρυ τῆς ὥραιας Ἑλένης, ποὺ οἱ θεοὶ μεταμόρφωσαν σὲ ἓνα φυτὸ εὐεργετικὸ μὲ πάρα πολλές ιδιότητες. Κατὰ πρῶτα εἶναι ἓνα δοκιμασμένο ἀντισηπτικὸ. Τὸ ἀπόσταγμα τοῦ θυμαρίου καταστρέφει ἓνα βάκιλλο σὲ λιγώτερο ἀπὸ μία ὥρα. Τὸ θυμάρη εἶναι ἐπίσης ἓνας ρυθμιστὴς τῶν πνευμόνων, τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, τοῦ κυκλοφοριακοῦ καὶ τοῦ νευρικοῦ. Εἶναι ἀπαραίτητο ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ παίρνει καθημερινά. Ἐπίσης τὸ θυμάρη ἀνακουφίζει τίς πληγές, τὸν ἐρεθισμό ποὺ προκαλοῦν οἱ δερματικές ἀσθένειες καὶ σταματᾷ τὴν αἰμορραγία τῆς μύτης. Γιὰ ὅλες τίς δευτερεύουσες βρογχικές ἢ πνευμονικές παθήσεις πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς ἑξῆς: 30 γρμ. ἄνθος θυμαρίου μέσα σὲ ἓνα λίτρο νερὸ ποὺ βράζει ἐπὶ 10' λεπτά. Πίνουμε ἓνα φλυτζάνι ὕστερα ἀπὸ καθένα ἀπὸ τὰ τρία γεύματα. Ἡ ἴδια ποσολογία ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναιμία, τὴν πνευματικὴ ὑπερκόπωση, νευρώσεις στομάχου, ἀϋπνία καὶ ρευματισμούς.

Κ α ρ ὅ τ τ ο : Τὸ πασίγνωστο καρόττο - λαχανικὸ - εἶναι σὲ ὅλους γνωστὸ γιὰ τίς πολύτιμες ιδιότητές του. Πέρα ἀπὸ τίς διαιτητικές ιδιότητες ἔχει καὶ θεραπευτικές τόσο τὸ ἡμερο ὅσο καὶ τὸ ἄγριο. Τὸ καρόττο περιέχει βιταμίνη C καὶ σὲ ἀρκετὴ ποσότητα προβιταμίνη A καὶ στὴν ὁποία ὀφείλεται τὸ κιτρινοκόκκινο χρῶμα του. Τὸ καρόττο εἶναι καθαρτικὸ, χολαγωγό, μαλακτικὸ. Ὁφελεῖ στὴν ὄραση. Εἶναι εὐεργετικὸ στὸ συκώτι, στὰ ἔντερα, στὸ στομάχι. Εἶναι ἐπίσης διουρητικὸ καὶ καθαρίζει τὸ αἷμα. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται κατάχρηση σὲ ποσότητα κατὰ τὸ καθημερινὸ διαιτολόγιο. Πολτὸς καρόττου θεραπεύει τὰ ἐγκαύματα. Ἐξαιρετικὰ ὑγιεινὸ εἶναι τὸ μίγμα. Ξυμένο καρότ-

το, μαζί με τρυφερὰ φύλλα πικραλίδας καὶ μαρούλι (τὰ πράσινα φύλλα τοῦ μαρουλιοῦ ποὺ περιέχουν περισσότερὴ βιταμίνη A).

Κ ρ ἄ τ α ι γ ο ς : Κοινῶς μουμουτζελιά, μουρτζιά, τρικουκιά. Τὰ ἄνθη καὶ οἱ καρποὶ εἶναι κατὰ τῆς ὑπερτάσεως. Σὰν τσάι 4 κουταλιές φυτοῦ σὲ 3)4 τοῦ κιλοῦ νρὸ. Ἀπὸ αὐτὸ ἓνα ποτήρι τὴν ἡμέρα σὰ ρόφημα.

Κ ρ ε μ μ ὺ δ ι : Τὸ κρεμμύδι εἶναι φυτὸ μὲ πάρα πολλές χρήσεις σὰν τρόφιμο καὶ σὰν φάρμακο. Τὸ μόνο ἐλάττωμά του εἶναι ἡ ὄχι εὐχάριστη μυρουδιά του ὅταν χρησιμοποιεῖται σὲ ὠμὴ κατάσταση. Τὸ κρεμμύδι εἶναι θρεπτικὸ ὅταν γίνεται χρῆση του σὲ ὠμὴ κατάσταση. Τὸ κρεμμύδι περιέχει βιταμίνες A.B.C., φθόριο, ἰώδιο, ὀξικὸ καὶ κιτρικὸ ἀσβέστιο καὶ πυρίτιο.

Εἶναι διουρητικὸ, κατὰ τῆς ὑδρωπικίας, τῆς κύρρωσης τοῦ συκωτιοῦ, ἀντιβακτηριακὸ, ἐμμηναγωγό, χωνευτικὸ, ἐπιδρᾷ εὐνοϊκῶς στὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα, πολύτιμο γιὰ τὸ ἄσθμα, τὴ λоруγγίτιδα, τὴ βρογχίτιδα, τὴ γρίπη, κατὰ τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως, καθαριστικὸ τῶν πνευμόνων, εὐεργετικὸ στὸ αἷμα καὶ στίς παθήσεις τοῦ συκωτιοῦ, κατὰ τῆς νευροπάθειας.

Εἶναι εὐεργετικὸ στοὺς ὑπερτασικούς, στοὺς πληθωρικούς. Σὲ ταιμπήματα σφήκας καὶ μέλισσας, ἀφοῦ ἀφαιρεθεῖ τὸ κεντρί, τοποθετεῖται μισὸ κρεμμύδι ποὺ δρᾷ θεραπευτικά. Σὲ περιπτώσεις πόνου στὰ αὐτιά ψήνουμε στὸ φούρνο ἓνα μικρὸ κρεμμύδι, τὸ λιώνουμε μαζί με βούτυρο καὶ ἀφοῦ τὸ βάλουμε σὲ λεπτὴ γάζα τὸ τοποθετοῦμε μέσα στὸ αὐτί ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ ζεστό. Τὸ ἴδιο παρασκεύασμα τοποθετούμενο στοὺς καλογύρους τοὺς ὠριμάζει. Στὴν περίπτωση αἱμορραϊδῶν ψήνουμε ἓνα κρεμμύδι μέσα σὲ χοιρινὸ λίπος καὶ τὸ βάζουμε στίς αἱμορραΐδες. Ἐσωτερικῶς ἡ κρεμμυδόσουπα εἶναι χωνευτικὴ καὶ τονωτικὴ. Τὸ ὠμὸ κρεμμύδι εἶναι ἄμεσα τονωτικὸ. Ὡμὸ κρεμμύδι κοπανισμένο, μὲ ἀλάτι σὲ κατάπλασμα, καταπραΰνει τοὺς πόνους ἀπὸ καψήματα. Καλὸ διουρητικὸ γίνεται ὡς ἑξῆς: 300 γρμ. ὠμὰ κρεμμύδια λυωμένα, 100 γρμ. μέλι, 600 γρμ. ἄσπρο κρασί, ὅλα μαζί ἀνακατεύονται καὶ πίνονται 2 - 4 κουταλιές τὴν ἡμέρα. Εἶναι ἀκόμη τὸ κρεμμύδι ὑπακτικὸ, εὐεργετικὸ στὸν προστάτη, κατὰ τῆς σπαστικῆς κολίτιδας. Ἀντιαρθριτικὸ, εὐεργετικὸ στὴν καρδιά. Κατὰ τῶν κισσῶν καὶ τοῦ ἔλκους τοῦ στομάχου καὶ τοῦ δωδεκαδακτύλου. Καὶ τέλος τὸ πολύτιμο αὐτὸ φυτὸ εἶναι καὶ ἐλαφρὰ ὑπνωτικὸ.

(Συνεχίζεται)

Η ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ἡ παράδοση πού διατηρεῖται στοῦ χωριό μας γιὰ τὴν κατασκευὴ κοινωφελῶν ἔργων συνεχίσθηκε καὶ στὰ πρόσωπα τῶν τέως προέδρων τοῦ Συνδέσμου μας Πάκη Γιαννόπουλου καὶ Θανάση Μαλεβίτση, οἱ ὁποῖοι δεόμενοι ὑπὲρ τῶν γονέων των κατέβαλαν τίς δαπάνες γιὰ τὴν πλακόστρωση τοῦ περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας.

Ὁ Σύνδεσμός μας μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ υπογραμμίζει τὸ γεγονός ὅτι τηρήθηκε ἡ παραδοσιακὴ ἀρχιτεκτονικὴ γιὰ τὴν ἀπορροή τοῦ ὕδατος καὶ ὅτι χρησιμοποιήθηκαν φυσικὰ ὕλικά καὶ συγκεκριμένα πηλιορίτικες πλάκες πού ταιριάζουν στοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἐκκλησίας ἀντὶ γιὰ τεχνικὰ κατασκευάσματα πού μερικοὶ ἀπρόσεχτοι χρησιμοποιοῦν σὰν οἰκοδομικὸ ὕλικὸ ἀλλοιώνοντας σιγὰ - σιγὰ τὸ παραδοσιακὸ χρῶμα τοῦ χωριοῦ μας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε νὰ τονίσουμε τὴν συμπαράσταση καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παπᾶ Τάκη Χασιακοῦ πού ὑποδέχθηκε τὴν ἰδέα καὶ συνέβαλε στὴν ὑλοποίησίν της.

Τέτοιες πρωτοβουλίες πρέπει νὰ παρουσιάζονται καὶ νὰ ἐπαινοῦνται, γιὰ τὴν πραγματικὰ τιμὴν αὐτοῦ πού δὲν ἔχασαν τὴν καταγωγὴ τους.

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Ἡ πρώτη ἐκδήλωση τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅχι μόνον ἦταν καταπληκτικὴ ἀλλὰ ξεπέρασε κάθε προσδοκία καὶ κάθε προηγούμενο. Πρόκειται γιὰ τὸν καθιερωμένο χορὸ τοῦ Συνδέσμου μας πού ἐγίνε τὴν 1η Μαρτίου 1980 στὴν κοσμικὴ ταβέρνα Καλύβα.

Δὲν ἦταν μόνο ἡ ἀσπογὴ — ὅπως ὅλοι παραδέχτηκαν — ὁργάνωση ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ Δ.Σ., ἀλλὰ καὶ ἡ συγκινητικὴ μεγάλῃ σὲ ἀριθμὸ προσέλευση τῶν συγχωριανῶν καὶ φίλων, αὐτῆς τῆς πελώριας Κουκουβιστιανῆς οἰκογένειας, πού ἐρεῖ νὰ συμμετέχει, νὰ βοηθᾷ, νὰ τιμᾷ, τὸν Σύνδεσμο, τὸ χωριό, τοὺς ἀνθρώπους της. Ἀπὸ πολὺ νωρὶς ἄρχισε ἡ προσέλευση στὴ μεγάλη αἴθουσα γιὰ νὰ ξεπεράσουν οἱ προσερχόμενοι τὰ 600 άτομα. Τὴ βραδυὰ ἀνοίξε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο μὲ ἐπικεφαλῇ τὸν Πρόεδρο Κώστα Βλάχο πού χαιρέτησε τοὺς παρευρισκομένους καὶ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν τιμὴ πού ἔκαναν στὸ Σύνδεσμο συμβάλλοντας μὲ τὴν ἀγάπη τους καὶ τὴν παρουσία τους στὸ δημιουργικὸ ἔργο. Στὴ σπινέλεια τὸ Δ.Σ. ἔσυρε τὸ καθιερωμένο τσάμι-

κο ξεκινώντας τὸ γλέντι, πού σὲ λίγο ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Ἡ Ζωντάνια, τὸ κέφι, ἡ ὡραία ἀτμόσφαιρα δημιούργησαν μιὰ βραδυὰ γλεντιοῦ πού θὰ μένει γιὰ πολὺ καιρὸ στὶς ἀναμνήσεις μας. Ὡς σημειωθεῖ ὅτι ὅταν πιά ἡ ὥρα εἶχε φτάσει τρεῖς καὶ τὸ κέντρο ἄρχισε νὰ ξεσηκώνεται γιὰ κλείσιμο ὅλα τὰ τραπέζια ἦταν ἀκόμα γεμᾶτα μὲ κόσμο. Δὲν μένει παρὰ νὰ εὐχρηθούμε καὶ τοῦ χρόνου τόση καὶ μεγαλύτερη ἐπιτυχία.

ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΤΗΣ

Ὅλοι μας ἔχουμε διαπιστώσει, ἢ τουλάχιστον ὅσοι ἔχουν τηλεοράσεις στοῦ χωριό, ἓνα ἀρκετὰ μεγάλο πρόβλημα. Τὸ ὅτι οἱ τηλεοράσεις, εἴτε δὲν πιάνουν κανένα κανάλι ἢ αὐτὸ πού πιάνουν δείχνει πολὺ ἐλάχιστα καὶ διαφοροποιημένα. Ἔτσι τόσο οἱ ντόπιοι ὅσο καὶ οἱ μουσαφίρηδες στεροῦνται αὐτὸ τὸ μοναδικὸ ἀγαθὸ ψυχαγωγίας καὶ ἐνημέρωσης στοῦ χωριό. Παρὰ τίς τοποθετήσεις διπλῶν κεραίων, ἐνισχυτῶν κλπ. τὸ πρόβλημα παραμένει ἴδιο. Τὸ θέμα εἶχε γίνῃ γνωστὸ στοῦ Συνδέσμου καὶ τώρα ξανάρχεται σὲ φῶς καὶ μάλιστα μὲ σημασία ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης. Τὸ Δ.Σ. ἀποφάσισε νὰ ἐνημερωθεῖ πάνω στὴν τοπικὴ ἐκτέλεση σὲ κατάλληλη τοποθεσία εἰδικοῦ πομποῦ ἀναμετάδοσης ὥστε νὰ λυθεῖ τὸ θέμα ὀριστικά. Βέβαια ἡ δαπάνη εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐπιβάλλεται ὅσοι τουλάχιστον ἔχουν τηλεοράσεις νὰ βοηθήσουν μὲ μιὰ συνδρομὴ γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ προβοῦμε ἀμέσως στὴν ἐκτέλεση αὐτοῦ τοῦ ἔργου. Πιστεύουμε ὅτι γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ βοηθήσουν καὶ ἐπὶ τέλους νὰ γλυτώσουν καὶ οἱ συγχωριανοὶ τὰ μάτια τους.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ὁ συμπατριώτης Εὐθύμιος Χαρίσης προήχθηκε στὸν βαθμὸ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τράπεζας Περιστερίου. Εὐχόμεστε καὶ σ' ἄνωτερα.

Οἱ κέρρες τοῦ συγχωριανοῦ δάσκαλου Ε. Παπαγεωργίου, Μαρία Ἀγγελὴ ὑπάλληλος Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ Ἰωάννα Ἀναστασοπούλου Νηπιαγωγός, προάχτηκαν στὸν 4ο βαθμὸ. Τὸ Δελτίο συγχαίρει τίς συγχωριανές μας.

Ἡ νεολαία τῆς παλίας ἐποχῆς, σημερινοὶ παποῦδες. Δια-
κρίνονται, Ζ. Ε. Ραφτόπουλος, Β. Χαμηλός, Π. Γ. Ἀλε-
ξίου, Τό. Τσόγλας, Ἀγγ. Ἀλεξίου.

~~~~~
Γράφει ὁ Γιάννης Ε. Χαμηλός

ΤΑ ΒΟΤΑΝΑ

Ὅταν πρόκειται νὰ προμηθευτοῦμε βότανα ἀπὸ τοὺς βοτανολόγους, πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι εἶναι δυνατό νὰ προμηθευτοῦμε ἄλλο ἀντὶ ἄλλου. Αὐτὸ συμβαίνει γιατί μπορεί νὰ ἔχουν τὸ ἴδιο ὄνομα δυὸ διαφορετικὰ βοτάνια ἢ τὸ αὐτὸ βοτάνι νὰ ἔχει διαφορετικὰ ὀνόματα. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ χρειάζεται προσοχή γιὰ νὰ μὴ γίνῃ σύγχυση. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἔχομε ὑπόψη μας ὅτι τὰ βοτάνια ὅταν ξεραθοῦν δὲν ἀναγνωρίζονται εὐκόλα. Ἐνα φυτὸ γιὰ νὰ ἀδώσει ὅλη του τὴν θεραπευτικὴ ἐπίδραση στὸν ἄνθρωπο πρέπει νὰ χρησιμοποιηθεῖ μὲ ὀρισμένους προϋποθέσεις, ὅπως π.χ.:

— Νὰ μαζευτεῖ τὴν κατάλληλη ἐποχὴ πού θὰ

ἀρρώστια.

- Νὰ μαζευτεῖ τὴν κατάλληλη ἐποχὴ πού θὰ ἔχει σχηματίσει ἕλες τὶς οὐσίες πού θὰ ἐπιδράσουν θεραπευτικά.
- Νὰ ξεραθεῖ μὲ κατάλληλο τρόπο (σκιά, ἥλιος κλπ.).
- Νὰ διατηρηθεῖ μὲ κατάλληλο τρόπο (π.χ. μακριὰ ἀπὸ ὑγρασία, μεγάλη ζέστη, ἐρμητικὸ κλείσιμο σὲ δοχεῖο).
- Νὰ μὴ διατηρηθεῖ πάρα πολὺ χρόνος γιατί χάνει τὶς ιδιότητές του λίγο ἢ πολὺ.
- Νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὁ τρόπος τοῦ παρασκευάσματος πού θὰ ὑποδείξει ὁ βοτανοπωλὴς (π.χ. νὰ ρίξουμε τὸ βότανο σὲ βραστὸ νερὸ ἢ νὰ τὸ βράσουμε μαζὶ μὲ τὸ νερὸ ἢ νὰ τὸ βάλουμε σὲ κρύο νερὸ γιὰ ἄρκετὸ χρόνο.

Ἡ χρῆση τοῦ βοτάνου πρέπει νὰ συνεχίζεται γιὰ ἄρκετὸ χρόνο, ὥσπου νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Πρέπει νὰ προσέχουμε ὅμως τὰ δηλητηριώδη βότανα καὶ ἡ χρῆση τους πρέπει νὰ γίνεται μὲ ἱατροφαρμακευτικὴ ὁδηγία.

Ἄν θέλουμε νὰ γλυκάνουμε λίγο τὸ παρασκεύασμα, εἶναι προτιμότερο νὰ βάλουμε μέλι. Γιὰ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ παρασκευάσματος πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμε δοχεῖο ἐμαγιέ ἢ γυάλινο. Τὰ θεραπευτικὰ φυτὰ κατὰ ἀλφαθητικὴ σειρά.

Ἀ γ γ ι ν ἄ ρ α : Τὰ συστατικά της εἶναι διουρητικά καὶ διευκολύνουν τὴ χολή, ἔχουν ιδιότητα νὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ αἷμα τὴ ΧΟΛΗ-ΣΤΕΡΙΝΗ. Σὰν φάρμακο εἶναι κατὰ τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως, τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ συκωτιοῦ καὶ τῆς ὀξείας καὶ χρονίας νεφρίτιδος (τρία φλυτζάνια ἀφεψήματος τὴν ἡμέρα). Ἐχουν παρασκευασθεῖ φάρμακα τοῦ ἐμπορίου μὲ συμπεκνωμένα συστατικά ἀγγινάρας. Γιὰ τὴ χρῆση τους ὅμως εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συμβουλὴ τοῦ γιτροῦ.

Ἀ γ ρ ι μ ὀ ν ι ο : κοινὸ ὄνομα Ἀσπροζάκι Φωνόχορτο. Τὸ συναντοῦμε σὲ ὑγρὰ μέρη. Εἶναι φυτὸ στυπτικὸ, ἐπουλωτικὸ τῶν πληγῶν, κατὰ τῆς χρονίας φρυγγίτιδος καὶ τῆς διάρροιας. Συνιστᾶται σὰν ἀποτελεσματικὸ φάρμακο γιὰ τὰ πρηξίματα, στραμπουλήγματα καὶ μώλωπες.

Γιὰ τὶς περιπτώσεις αὐτὲς γίνεται μιὰ πάστα ἀπὸ φύλλα ἀγριμονίου - ξύδι - πίτυρα σὲ ἴσα μέρη μὲ ψήσιμο σὲ χαμηλὴ θερμοκρασία ὥσπου νὰ γίνουν πάστα. Ἡ πάστα αὐτὴ τοποθετεῖται στὰ μέρη πού πάσχουν καὶ ἐπαναλαμβάνεται τὸ ἴδιο μέχρι θεραπείας.

Τὸ ἀφέψημα εἶναι χρῆσιμο στοὺς ἀσθματικούς καὶ χρῆσιμο στὶς παθήσεις τοῦ συκωτιοῦ καὶ τῆς σπλήνας.

Ἀ γ ρ ι ἄ δ α : Εἶναι γνωστὴ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Χρησιμοποιεῖται ὡς διουρητικὸ, ἀντιφλογιστικὸ, διαλυτικὸ, κατὰ τῶν παθήσεων τῆς

χολής και τών ρευματισμῶν. Για τις ασθένειες τοῦ συκωτιοῦ, τὴν κίτριναδα καὶ τοὺς χολολίθους. Αὐξάνει τὴν ρευστότητα τοῦ αἵματος. Ἄνθη μὴ εἶναι γιὰ τοὺς πόνους τῶν νεφρῶν καὶ τῆς φλογώσεώς τους, κατὰ τῆς φλογώσεως τῆς κύστης. Χρησιμοποιεῖται ὡς ἀφέψημα ἀνακατεμένῳ μὲ μέλι.

Ἄ γ ρ ι ο π α π α ρ ο ὕ ν α : Εἶναι φυτὸ τονωτικό, καρδιαγγειακὸ καὶ διουρητικό. Γίνεται «τσάι» 1 - 3 γρ. σὲ 200 γρ. νερό.

Ἄ λ θ α ί α : κοινῶς Δενδρομολόχα. Χρησιμοποιεῖται σὰν μαλακτικό, ἀντιβηχικό. Εἶναι κατὰ τῶν δερματικῶν παθήσεων, κατὰ τῆς δυσεντερίας κατὰ τοῦ νεφρίτη, κατὰ τῶν πληγῶν τῶν οὐλῶν καὶ καταπραῦντικό τῆς στηθάγχης κατὰ τῶν ἐλκῶν τοῦ πεπτικοῦ σωλήνα.

Ἄ ν η θ ο ς : Ὁ γνωστὸς σὲ ὅλους ἀνηθος ἔχει καὶ θεραπευτικὲς ιδιότητες ἀρκετὲς καὶ ὄχι εὐκατοφρόνητες. Εἶναι φυτὸ τονωτικό καὶ ὀρεκτικό καὶ διουρητικό. Ἐπιδρᾷ κατὰ τοῦ βάρους τοῦ σώματος καὶ εἶναι κατὰ τῶν παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῆς κοιλιᾶς, κατὰ τῆς ἀνεμοβλογιᾶς, κατὰ τῆς ἰλαρᾶς. Οἱ σπόροι εἶναι κατὰ τῶν ἀερίων τῆς κοιλιᾶς καὶ κατὰ τῶν κολικῶν τῶν μικρῶν παιδιῶν.

Ἄ ρ α β ὀ σ ι τ ο ς : Τὰ «Μαλιά» τοῦ καλαμποκιοῦ ἀποδίδουν ἓνα καλὸ διουρητικό καὶ ἓνα καλὸ φάρμακο κατὰ τῆς λιθίαςης καὶ τῆς χρόνιας κυστίτιδος, κατὰ τῶν νεφρικῶν πόνων καὶ κατὰ τῆς δυσουρίας.

Ἄ χ ι λ λ α ί α : Κοινῶς χιλιόφυλλο, ἀγραπιθιά, σεμεσάντα. Εἶναι πολὺ γνωστὸ καὶ τὸ βλέπουμε συχνὰ στοὺς κήπους. Ἐχει ἐντονη μυρουδιά κι' ὅταν τὸ τρίψουμε στὰ χέρια μᾶς θυμίζει κάπως κάμφορα.

Εἶναι ὑγιεινὸ φυτὸ ὅπως τὸ χαμομήλι. Εἶναι κατὰ τῶν ἀερίων, διουρητικό, ἀντινευρικό, ἀντιρευματικό κατὰ τῆς ἀτονίας γενικῶς. Εἶναι ὀρεκτικό. Εἶναι κατὰ τῶν παθήσεων τῶν αὐτιῶν. Εὐεργετικὸ στὴν κολίτιδα καὶ τὶς γαστρικὲς παθήσεις. Εἶναι κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος. Κάνει καλὸ στὸ συκῶτι καὶ τὴ χοληδόχο κύστη. Τονώνει τὴ λειτουργία τῶν νεφρῶν καὶ τῆς καρδιᾶς. Εἶναι ἐπουλωτικό καὶ κατὰ τῶν πόνων τῆς ἀρθρίτιδας καὶ τῶν ρευματισμῶν.

Β α σ ι λ ι κ ὁ ς : Στὴν Ἰνδία ἢ βραχμανική θρησκεία τὸν θεωρεῖ σὰν κάτι τὸ θεῖο. Στὴν Εὐρώπη καὶ ἰδίως σὲ μερικὰ μέρη τῆς Νότιας Ἰταλίας τὸν θεωροῦν σὰ μαγικὸ φυτὸ.

Ὁ βασιλικὸς πέρα ἀπὸ τὴν ἐξαίρετη μυρουδι τοῦ εἶναι φυτὸ θεραπευτικό. Ὅπως ἔχουν ἀποδείξει πολλὰ πειράματα, ὁ βασιλικὸς εἶναι ἓνα ἰσχυρὸ φυσικὸ ἡρεμιστικό, χάρη στὴ κάμφορα

ποῦ περιέχει, χωρὶς καμὶ ἀάντενέργεια, γιὰτὶ δὲν εἶναι καθόλου τοξικός. Ὅλοι μπορεῖ νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν ἀνεπιφύλακτα. Μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ σὲ περιπτώσεις ἐντονης νευρικῆς κούρασης, ἡμικρανίας, πυρετοῦ. Εἶναι κατὰ τοῦ πονοκεφάλου καὶ τῆς δυσκοιλιότητος. Εἶναι ἀντισηπτικός. Ρίχνουμε 50 γρμ. ἄνθος βασιλικοῦ σ' ἓνα λίτρο βραστὸ νερό. Ἀφήνουμε ἐπὶ 10' λεπτά. Πίνουμε ἓνα φλυτζάνι, ὕστερα ἀπὸ κάθε γεῦμα.

Β ί σ κ ο : Κοινῶς μελᾶς γνωστὸ καὶ μὲ τὸ ἔξνο ὄνομα «Γκί». Δὲν εἶναι τέλειο φυτὸ. Εἶναι παράσιτο ποῦ ἀναπτύσσεται πάνω στὰ ἔλατα, στὶς θαλανιδιές κλπ. Εἶναι κατὰ τῆς ὑπερτάσεως καὶ ἀντισπασμωτικό. Ἀνακουφιστικό στὶς περιπτώσεις ἀρτηριοσκληρώσεως.

Δ ά φ ν η : Κοινῶς Βάγια. Ἡ δάφνη πέρα ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησή της σὰν καρύκευμα ἔχει καὶ θεραπευτικὲς ἰκανότητες ὄχι καὶ τόσο γνωστές. Χρησιμοποιοῦνται οἱ σαρκώδεις καρποὶ τῆς καὶ τὰ φύλλα της. Εἶναι τονωτικό καὶ εὐεργετικὸ στὴ δυσπεψία. Μὲ τοὺς καρποὺς της καὶ μαζὶ μὲ ἄλλα φυτὰ γίνονται παρασκευάσματα γιὰ ἐντριβές κατὰ τῶν ρευματισμῶν.

Μὲ τὰ φύλλα γίνεται «τσάι» ὡς ἑξῆς: 4 γρμ. φύλλα δάφνης φλούδα ἀπὸ νεράτζι 8 γρμ. καὶ βραστὸ νερό 200 γρμ. Νὰ μείνουν 15 λεπτά, νὰ σουρωθοῦν καὶ νὰ προστεθεῖ Ζάχαρη.

Γνωστὸ εἶναι τὸ δαφνέλαιο γιὰ διάφορες πρακτικὲς χρήσεις. Σκόνη ξερῶν δαφνόφυλλων ποῦ παίρνεται ἀπ' τὴ μύτη σὰ ταμπάκος, σταματᾷ τὴν αἰμορραγία τῆς μύτης.

Δ ε ν δ ρ ο λ ί β α ν ο :

Τὸ δενδρολίβανο εἶναι στομαχικό, τονωτικό καὶ χολαγωγό. Κατὰ τῆς χρόνιας χολοκυστίτιδος καὶ ἰκτέρου ἀπὸ ἡπατίτιδα. Εἶναι ἀκόμη ἐπουλωτικό τῶν πληγῶν, ἀντισηπτικό καὶ ἀντιρευματικό. Κατὰ τῶν ἀερίων τῆς κοιλιᾶς καὶ τονωτικό τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Κατὰ τοῦ ἁσθματος, τοῦ κοκκίτη καὶ τῆς γρίπης. Μαζὶ μὲ ἄλλα διαφορετικὰ φυτὰ γίνεται «τσάι» εὐεργετικὸ καὶ τονωτικό γιὰ τὰ μαλλιά. Φρέσκες κορυφές τοῦ φυτοῦ, κοπανισμένες τοποθετοῦνται πάνω στὶς αἰμορροΐδες καὶ τὶς ξερραίνουν.

Δ υ ὀ σ μ ο ς : Εἶναι διουρητικός, ἐφιδρωτικός, ἀντισπασμωδικός κατὰ τῆς πέτρας τῆς κύστης. Κατὰ τῶν κρατημένων οὐρῶν. Κατὰ τῆς φλόγωσης τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστης. Δὲν πρέπει νὰ βράζεται.

Δ ί κ τ α μ ο : Τὸ γνωστὸ «δίκταμο» τῆς Κρήτης εἶναι ἀντισπασμωδικό, τονωτικό καὶ ἐ-

στις ρίζες της αυτογνωσίας. Ο ελευθερωμένος από συμβάσεις και λογής σκοπιμότητες λόγος του συγγραφέα καλεί σε συναγερμό την έθνική συνείδηση, που όφείλει, και για την επιβίωση της φυλής, να σκύβει αδιάλειπτα κι' ενεργά επάνω στην ανοικτή πληγή της Κύπρου. Η αγάπη προς τον πλησίον κι' η συνειδητή συμμετοχή στην έθνικα και πολιτιστικά ιεραρχημένη ζωή ύψώνεται από το συγγραφέα και ως τρόπος διεξόδου από τη μοναξιά και του Έλληνα ανθρώπου, και ως χρέος της Πολιτείας να δίνει το παράδειγμα της ήθικης ανταμοιβής όσων ή ίδια ξεχωρίζει και βραβεύει.

Τά δοκίμια του κ. Μαλεβίτση σαλπίζουν έωθι να προσκλητήρια για έναν εύγενικό αγώνα, που θα διασώσει το συγκεκριμένο πρόσωπο, τη σωματική, ψυχική και πνευματική του ύπαρξη, και θα το απαγκιστρώσει από τις ιδεοληψίες, τις στυγνές κομματικοποιήσεις, τις τυφλές μαζικότητες, τους σοβαροφανείς εξεστημονικούς όρθολογισμούς, που απορροφούν, ουσιαστικά, το όξυγόνο της ανθρωπιάς. Τά μεστά αυτά κείμενα μάς αποτρέπουν από νέες προλήψεις, νέες φανατικές κι' άνελεύθερες δεσμεύσεις κι' εκβαρβαρώσεις από νέες κοινωνικές υποκρισίες και σάπιες αθέτητες. Μελετώντας τέτοια βιβλία, αντικρίζουμε πλουσιώτεροι το μέγα γεγονός της ζωής, όταν πιστέψουμε στις απεριόριστες διαστάσεις της πνευματικότητάς της. Απ' την κορυφαία χαρά ως την επώδυνη στύρωση.

ΔΗΜ. Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Κ. ΧΛΩΡΟΣ

Διαβάσαμε στο πρόσφατο τεύχος της τοπικής έφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ» ότι με ενέργειες του βουλευτού του Νομού μας κ. Δ. Χλωρού, εγκρίθηκε ποσό 100.000 δρχ. για την διαμόρφωση της πλατείας του χωριού μας. Δεν είναι ή πρώτη, μα μία από τις πολλές ενέργειες του κ. Χλωρού για να βοηθήσει το χωριό μας. Ένα μεγάλο ενδιαφέρον που ποτέ μέχρι σήμερα δεν επέδειξε πολιτικός. Τόν κ. Χλωρό για μια ακόμη φορά θέλουμε να ευχαριστήσουμε ειλικρινά και για το μεγάλο ενδιαφέρον που δείχνει για το χωριό μας.

**Προστατέψτε το δάσος και το χωριό
μας από κίνδυνους πυρκαγιάς**

ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟ ΠΑΣΧΑ

Το φετεινό Πάσχα δεν ήταν παρά μία επανάληψη του περυσινού. Χιόνια λοιπόν και φέτος και μάλιστα αρκετά. Από το βράδυ του Μ. Σαββάτου έπεφτε άσταμάτητα, με αποτέλεσμα οι αμέτρητοι ντόπιοι και ξένοι επισκέπτες να ξυπνήσουν, αντικρύζοντας ένα κατάσπρω τοπίο με 20 εκ. χιόνι.

Κι' ενώ απ' την προηγούμενη ετοιμάστηκαν οι λάκκοι και τα σουφλιά, ανήμερα όλοι θυμή-

Παρά το χιόνι ο όβελίας ψήθηκε σύμφωνα με το έθιμο.

θηκαν τους φούρνους και τις στόφες. Δεν έλειψαν όμως και οι τολμηροί. Κάτω από βεράντες κατασκεύασαν πρόχειρα υπόστεγα και το έθιμο της ομαδικής ψησταριάς ζωντάνεψε κέντρα στον καιρό. Μπορεί βέβαια να περιώρισε το γλέντι ο καιρός, αλλά μάς χάρισε μια σπάνια όμορφιά, που πολλοί από μάς είχαμε χρόνια να την ζήσουμε. "Ας ήτανε, κι' εύχόμαστε τουλάχιστον του χρόνου να δοῦμε και λίγο ήλιο να θυμηθούμε το παλιό Πάσχα που κοντεύουμε να το ξεχάσουμε τα τελευταία χρόνια.

Νίκος Ε. Τούμπας

Η ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ

Βερανζέρου 14

Τηλ. 52 39 450

ΜΠΡΑΒΟ ΣΤΟ Δ.Σ.

Μιά παροιμία λέει πώς «άν δέν παινέψει ό γύφτος τό καλύβι του θά πέσει νά τόν πλακώσει». Βέβαια όλες οι παροιμίες έχουν τή βάση τους καί τήν αλήθεια τους, αλλά έδώ θά πρέπει νά πούμε ότι τά πράγματα είναι διαφορετικά.

Η μέχρι τώρα πορεία του Δ.Σ. έδειξε ότι έχει γερές βάσεις καί οι έκδηλώσεις του μέ μιá καταπληκτική επιτυχία απέδειξαν ότι εργάζονται όλα τό μέλη τής Διοίκησης για ό,τι καλύτερο μπορούν. Λέγεται μάλιστα από όλους ότι τό σημερινό Συμβούλιο είναι τό πιό ιδανικό καί αρμονικό. Αλλά καλά τά λόγια, ως δοῦμε τά έργα του μ' ένα σύντομο άπολογισμό καί πιστεύουμε ότι δίκαια αξίζει κάθε αναγνώριση καί έπαινος.

Μέσα σέ ελάχιστο χρόνο έγιναν πάρα πολλά, μέ άτομική παρακολούθηση, προσωπική εργασία καί αδιάκοπη έπαφή τών μελών του Δ.Σ. Ας δοῦμε αναλυτικότερα όμως τή δράση του.

* * *

ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Ο χώρος δίπλα στο πνευματικό κέντρο διαμορφώθηκε σέ μιá πολύ όμορφη αίθουσα άγροτικού ιατρείου μέ όλα τά απαραίτητα για τήν λειτουργία του καί έξυπνέτηση γιατροῦ καί έπισκεπτών. Βέβαια θά είπωθεί ότι ιατρείο χωρίς γιατρό είναι άχρηστο. Έν πάση περιπτώσει όμως έστω καί για τίς λίγες φορές πού άνεβαίνει ό γιατρός θά υπάρχει ένας όμορφος χώρος ώστε νά μπορούν νά έξυπηρετούνται όλοι. Είναι μιá καλή άρχή. Αργότερα κάτι θά γίνει.

* * *

ΔΡΟΜΑΚΙ ΠΟΤΙΜΗΣ.

Η άσχημη εικόνα του δρόμου μέ τό βάλτο καί τίς βρωμιές δέν υπάρχει πιά. Μέ δαπάνη του Δ.Σ. κατασκευάστηκαν πλατύσκαλα από τσιμέντο καί έγινε κάτι πολύ χρήσιμο καί απαραίτητο τόσο για τούς διερχόμενους όσο καί από άποψη καλαισθησίας.

.....
**Ή αγαπάτε καί φροντίζεται τούς
 κοινόχρηστους χώρους του χωριού μας**
 .....

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Τό όνειρο πολλών μας έγινε πραγματικότητα. Όποιος βρεθεί στον χώρο αυτόν, πραγματικά θά μείνει έκπληκτος. Όλη ή αίθουσα, περιποιήθηκε καί βάφτηκε, παρουσιάζοντας μιá τέλεια εικόνα. Αξίζει έδώ νά σημειωθεί ή μεγάλη προσφορά του μέλους του Δ.Σ. Τριαντάφυλλου Τσόχλα ό οποίος μέ προσωπική του εργασία καί άτομικά του έξοδα έβαψε όλους τούς χώρους παρουσιάζοντας ένα πολύ ώραίο έργο. Ηδη τοποθετήθηκε ή επίπλωση καί περιμένει απ' όλους μας τήν βοήθεια, για τόν εμπλουτισμό του μέ βιβλία καί είδη λαϊκής τέχνης του χωριού μας. Έργο πραγματικά μεγάλο καί θαυμάσιο.

* * *

ΠΛΑΤΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ

Τό έργο για τήν πλατεία του χωριού προχωρεί συνέχεια. Μέ δαπάνη του Συνδέσμου κατασκευάστηκε τό άποχευτικό σύστημα καί έγιναν εγκαταστάσεις για τήν ύδρευση του πλατάνου καί τήν κατασκευή βρύσης. Τήν κατασκευή τής βρύσης στον πλατάνο ανέλαβε μέ δικές της δαπάνες ή κα Νάσα Χασιακού στή μνήμη του έξέχαστου συζύγου της καί δάσκαλου συγχωριανού Νίκου Χασιακού. Ομολογουμένως πρόκειται για κάτι τό υπέροχο πού θά αλλάξει τήν όψη τής πλατείας. Τό έργο θά ολοκληρωθεί καί σέ λίγο ή πλατεία του χωριού μας θά πάρει μιá ξεχωριστή όψη.

* * *

ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ

Ένα πολύ ώραίο έργο ολοκληρώθηκε. Κατασκευάστηκαν προστατευτικοί τοίχοι, τό συρματοπλέγμα αντικαταστάθηκε έπου έπρεπε καί στηρίχτηκε πολύ καλά, οι εγκαταστάσεις έπισκευάστηκαν, όλες τοποθετήθηκαν βρύσες καί πραγματικά καθένας πού θά βρεθεί εκεί νοιώθει πώς τό κάθε παιδί μπορεί νά παίξει καί νά χαρεί μέ σιγουριά. Αξίζει νά σημειωθεί ότι ό πλατάνος ξαναζωντάνεψε.

ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗ ΣΤΗΝ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ

Γιορτάστηκε καί φέτος ή Ἁγία Τριάδα στό μαγευτικό ξωκκλήσι τοῦ χωριοῦ μας. Τόσος κόσμος εἶχε χρόνια νά μαζευτεῖ καί νά γλεντήσῃ μέ τόν δικό του ρουμελιώτικο τρόπο. Ἄνθρωποι ἀπ' ὅλα τὰ γύρω μέρη καί τίς μεγαλου-

Ἀπό τό πανηγύρι τῆς Ἁγίας Τριάδας.

πόλεις ἔσπευσαν νά νοιώσουν τήν ὁμορφιά τῆς φύσης καί νά γευτοῦν τοὺς ωραίους μεζέδες καί τήν ἀφράτη καί φουσκωτή τυρόπιττα. Ὁ Σύνδεσμός μας ἀνταποκρινόμενος στίς ἀνάγκες τῶν μελῶν του, ναύλωσε δύο πούλμαν γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν συγχωριανῶν. Ἡ ὅλη ὁργάνωση ἦταν ἄσφογη καί ὅλοι ἔμειναν εὐχαριστημένοι. Ἄντις λοιπόν καί τοῦ χρόνου καλύτερα κι' ὅς εὐχηθοῦμε νά μὴν συμπέσει τό πανηγύρι μέ τό Ράλλυ «Ἀκρόπολις».

***

ΤΟ Δ.Σ. ΣΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗ

Πρόσφατα κλιμάκιο τοῦ Δ.Σ. μέ ἐπικεφαλῆς τόν πρόεδρο, ἐπισκέφθηκε τόν κ. Νομάρχη τοῦ Νομοῦ μας. Παρών καί ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ. Στή συζήτηση ποῦ ἐγίνε ἐβίχτηκαν ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας. δρόμοι, συγκοινωνία, γιατρός, τουριστική ἀξιοποίηση κλπ. Ὁ κ. Νομάρχης ὅμως ἐπιφυλάχτηκε νά μᾶς δώσει σαφεῖς ὑποσχέσεις. Ἐλπίζουμε σέ μιά ἄλλη συ-

νάντηση νά μπορέσουμε νά ἔχουμε ἓνα πιό θετικό ἀποτέλεσμα, — ὄχι μόνο γιά τό χωριό μας, ἀλλά γιά ὁλόκληρη αὐτή τήν περιοχή καί τὰ χωριά της.

***

ἈΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Μέ δαπάνη πάλι τοῦ Συνδέσμου μας ἀγοράστηκαν βρῦσες γιά νά βελτιωθεῖ ἡ κατάσταση τῶν ἀποχωρητηρίων, ἀγοράστηκαν κλειδαριές γιά νά κλειδωθοῦν τὰ φρεάτια τοῦ ὑδραγωγείου κατασκευάστηκαν ὠραίες πινακίδες γιά πνευματικό κέντρο καί ἱατρεῖο καί πλῆθος ἄλλων μικροαντικειμένων ἀλλά τόσο ἀπαραίτητων γιά τίς ἀνάγκες τοῦ χωριοῦ μας.

Θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι ὅλοι μας θά ἐπιδείξουμε ἓνα πνεῦμα πολιτισμένο καί θά φροντίσουμε καί θά προστατέψουμε ὅλα αὐτά τὰ κοινωφελῆ ἔργα καί ἐγκαταστάσεις καί δὲν θά τὰ καταστρέψουμε ὅπως δυστυχῶς μᾶς λέει ἡ μέχρι τώρα πείρα. Πρέπει νά λάβουμε ὑπ' ὄψη μας ὅτι ὅλα αὐτά ἐγίναν μέ χρήματα ὧλων μας καί εἶναι ἓνα κομμάτι δικό μας. Ἐλπίζουμε νά δικαιώσετε τοὺς κόπους καί τίς δαπάνες τοῦ Συνδέσμου.

Νά λοιπόν ποῦ ὅταν ὑπάρχει ἀγάπη, ἁρμονία καί συνεργασία γίνονται τόσα ἀξιοθαύμαστα μέσα σέ λίγο χρόνο. Μὰ δὲν σταματᾶνε ἐδῶ τὰ ἔργα τοῦ Συνδέσμου. Ὑπάρχει ἀκόμα πολὺς δρόμος καί ωραῖοι στόχοι. Εὐχόμαστε μέ τήν βοήθεια ὧλων νά πραγματοποιηθοῦν.

***

ΤΟΛΜΗΡΕΣ... ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Πολλοὶ συγχωριανοὶ ἀπευθύνονται στό Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου καί ζητοῦν νά τοὺς ἀνοίξουμε δρόμο στὰ σπίτια τους. Τό αἶτημά τους εἶναι πέρα γιά πέρα σωστό, δίκαιο, καί ἀναγκαῖο μιά καί τῶν πιό πολλῶν τὰ σπίτια δὲν ἐξυπηρετοῦνται. Ἐδῶ γίνεται ἓνα μεγάλο λάθος. Ὁ Σύνδεσμος δὲν ἔχει οὔτε τὰ γειτονικά κτήματα γιά νά ἐπιτρέψει νά περάσει ὁ δρόμος, οὔτε μπουλντόζα γιά νά τοὺς ἀνοίξει.

Ὅλοι παραδεχόμαστε πῶς οἱ δρόμοι εἶναι ἀπαραίτητοι, πρέπει ὅμως νά γίνει τό ἑξῆς: Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά πάρουν ὑπεύθυνες δηλώσεις ἀπὸ τοὺς ἰδικτῆτες τῶν γειτονικῶν κτημάτων ποῦ νά ἐπιτρέπουν τή διέλευση τῶν δρόμου καί νά τίς δώσουν στὸν πρόεδρο τοῦ χω-

ριοῦ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα εἶναι εὐκολο καὶ δρόμοι νὰ γίνουσιν καὶ μπουλντόζα νὰ βρεθεῖ.

Ἄλλωστε εἶναι γνωστὰ δυστυχῶς τὰ ἐμπόδια ποὺ συναντιῶνται σὲ τέτοιες περιπτώσεις.

* * *

ΚΑΚΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Ὅλοι γυρεύουμε ἔργα στὸ χωριό τόσο ἀπὸ τὴν Κοινότητα ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο. Βέβαια σ' ὅλους ἀρέσουν τὰ ἔργα καὶ ἡ οἰκονομικὴ δυνατότητα ὑπάρχει. Ὅταν ὅμως εἶναι ἀσυνεπεῖς ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀκριβοὶ οἱ ντόπιοι ἐμπειροτεχνίτες μαστόροι, τότε μοιραία τὸ θέμα σκαλώνει. Ἐντονα παράπονα ἐξέφρασε ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ γιὰ τοὺς μαστόρους. Ἐνῶ ἡ Κοινότητα προγραμμάτισε ἔργα ἑκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν, κανένας χωριανὸς μαστορας δὲν ἐνδιαφέρθηκε γιὰτὶ εἶπαν ὅτι οἱ τιμές ἦταν χαμηλές. Σὲ τοῦτο δὲν φταίει ὁ Πρόεδρος δεδομένου ὅτι ἡ τιμὴ καθορίζεται ἀπὸ τὴ Νομαρχία καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν ἴδιο. Καὶ ἐνῶ θὰ περίμενε κανεὶς νὰ συμπράξουν ὅλοι μαζί καὶ νὰ ἀναλάβουν τὰ ἔργα ἀπὸ τὴ μιά βγάζοντας ἓνα ἱκανοποιητικὸ κέρδος, ἀπὸ τὴν ἄλλη προσφέροντας καὶ οἱ ἴδιοι στὸ χωριό, ἀντίθετα μποῦκοτάρουν στοὺς ξένους μαστόρους καὶ δημιουργοῦν κακὰ προηγούμενα.

Πρέπει ὅμως κάποτε νὰ μάθουν ὅτι ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος στὴν προσφορά ἐργασίας νὰ στραφεῖ ὅπου νομίζει συμφέρον. Δὲν μπαίνουμε στὰ «χωράφια» τους, δικαίωμά τους νὰ παίρνουν ὅσα θέλουν, ἐκεῖνο ὅμως ποὺ προέχει εἶναι νὰ μὴν ἐνοχλοῦν τοὺς ἄλλους γιὰτὶ κι' ἐκεῖνοι νὰ ζήσουν πρέπει. Ἡ ἄμλλα χρειάζεται παιχνίδι εὐγενικό. Ἄλλωστε ὑπάρχουν δουλειές γιὰ ὅλους.

* * *

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝΗ

Τὰ τελευταῖα χρόνια παρατηρεῖ κανεὶς ὅτι ὅλο καὶ πλεονάζουν σπιτὰ ξεφυτρώνουν στὸ χωριό, καὶ ἡ Κουκουβίστα ὁλοένα μεγαλώνει. Τοῦτο εἶναι ἐνθαρρυντικὸ σημεῖο γιὰ τὸ μέλλον. Πραγματικὰ ὅλο καινούργια σπιτὰ ξεφυτρώνουν καὶ τὰ παλιὰ γίνονται σύγχρονα. Ὁ τόπος ποὺ γεννηθήκαμε πονιέται καὶ ἡ νοσταλγία μᾶς φέρνει σιμὰ του νὰ ριζώσουμε, νὰ φτιάσουμε

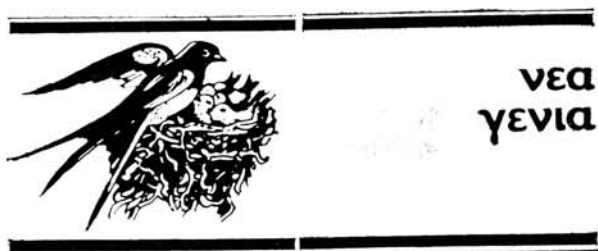
μιὰ «ἀγκωνή». Ἐταὶ σύντομα τοῦτος ὁ ρυθμὸς σὲ λίγο δὲν θάχει τόπο νὰ ὑλοποιηθεῖ μιὰ καὶ ὁ χώρος εἶναι περιορισμένος καὶ τὸ χωριό «τραβιέται» πρὸς τὰ πάνω. Πολλοὶ συγχωριανοὶ θέλουν νὰ χτίσουν μιὰ «κάμαρη», μὰ δὲν ἔχουν χώρος, καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς πολλοὶ φίλοι τοῦ χωριοῦ.

Ἐταὶ ἐμφανίζεται ἓνα ἄμεσο θέμα «γῆς» ποὺ εἰς μὲν ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ ριζώσουν. Χώρος μοναδικὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ δρόμο, τὸ «ἀπαγορευμένο» ἀπὸ Κρύα Βρύση μέχρι Νεκροταφεῖο. Τοῦτο τὸν χώρο παλιότερα ἡ Κοινότητα ζήτησε ἀπὸ τὸ Δασαρχεῖο νὰ τῆς παραχωρηθεῖ καὶ νὰ ἐνταχθεῖ στὴν οἰκιστικὴ ζώνη, μὲ τὴ δημιουργία προτύπων χώρων ἀθλοπαιδειῶν καὶ οἰκισμοῦ. Δυστυχῶς δὲν ξέρουμε γιὰτὶ τὸ θέμα ἔχει μείνει στάσιμον καὶ ποὺ σκάλωσε. Πρέπει ὅμως οἱ ἐνέργειες νὰ ἐνταθοῦν ὥστε νὰ λυθεῖ τοῦτο τὸ μεγάλο πρόβλημα. Ἄλλωστε τὸ Δασαρχεῖο πρέπει νὰ ἀντιληφθεῖ ὅτι ὁ χώρος αὐτὸς ἀνήκει στὸ χωριό, καὶ σὰν δασικὸς χώρος δὲν προσφέρει τίποτα.

Ἀπὸ τὴ γιορτὴ τῆς Ἀγίας Ἑλένης στὸ Κεφαλόβουσο.

**Διατηρεῖται τὸ χωριό μας καθάρν
μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο**

Τὸ παράπονό μας συνεχίζεται. Τὰ νέα παιδιά ἀπουσιάζουν ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ Δελτίο, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας. Τοῦτο εἶναι ἄρκετὰ λυπηρὸ γιὰτὶ δὲν μπορούμε νὰ βροῦμε τὶς ρίζες, τὶς αἰτίες τῆς ἀπομάκρυνσης. Καὶ ὑπάρχουν τόσα καὶ τόσα νέα παιδιά, ἕνας ἀπλὸς ὑπολογισμὸς μᾶς δίνει πλέον τῶν 20 φοιτητῶν χωρία οἱ μαθητὲς καὶ σπουδαστές.

Βέβαια, τὸ Πάσχα μᾶς ἔδωσαν τὸ παρόν, ἀλλὰ μὲ τρόπο πού θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι δὲν θὰ ἐπαναληφθεῖ, πού δὲν ἀρμόζει σὲ νέους τοῦ χωριοῦ μας, μιά καὶ δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος. Σήμερα τὸ Πνευματικὸ Κέντρο ὁλοκληρώθηκε καὶ εἶναι στὴ διάθεσή τους, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα θὰ δείξουν πόσο τὸ ἀγαπᾶνε, πόσο θὰ τὸ φροντίζουν καὶ πόσο θὰ βοηθήσουν στὴν ὁργάνωση, λειτουργία καὶ βελτίωσή του.

Ἐσᾶς λοιπὸν τοὺς νέους σᾶς καλοῦμε, μὲ ὅλο τὸ σφρίγος καὶ τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση, τὴν προσωπικὴ σας ἐργασία νὰ γίνεται οἱ σκαπανεῖς τοῦ χωριοῦ. Τὸ παρελθὸν μᾶς ἔχει δεῖξει σαφῆ δείγματα τῆς προσφοράς σας.

Τούτῃ τὴν ἐποχὴ, δίχως τὸ ἀγχος τῶν μαθημάτων ἀπολαμβάνοντας τὶς ὁμορφες διακοπὲς στὸ χωριό, ὁργανῶστε συνεργεῖα καὶ φροντίστε γιὰ τὸ χωριό. Προστατέψτε τὶς δημόσιες καὶ κοινωφελεῖς ἐγκαταστάσεις, ἀνεβᾶστε τὴν ἐμφάνιση τοῦ χωριοῦ μας σὲ ψηλὰ καὶ πολιτισμένα ἐπίπεδα.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εἶναι ἔτοιμα νὰ σᾶς βοηθήσουν, εἶναι πρόθυμα νὰ δουλέψουν μαζί σας. Περιμένουμε — νὰ ἀποδείξετε — ὅτι εἶστε ἄξιοι μελλοντικοὶ φορεῖς, τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ χωριοῦ μας.

Τὸ Δελτίο πού σᾶς φέρνει τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας ὅπου κι' ἂν βρίσκεστε ἔχει σὰν μοναδικὸ ἔσοδο τὴν συνδρομὴ σας. Μὴν τὸ ξεχνᾶτε.

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΑΥΓΟ

τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

Εἶχα ἕνα κόκκινο λαμπριάτικο αὐγὸ
μὲ τὶς γυναῖκες ἤθελα πάντα νὰ τὸ τσουγκρῶ,
μὲ τὰ κορίτσια μ' ἄρεσε πού τόσο ἀγαπάω,
κι' ἦταν ἡ μόνη μου χαρὰ τ' αὐγά τους νὰ τοὺς σπάω.

Εἶχα σπάσει δώδεκα καὶ καὶ στὰ δεκατρία,
τσουγκρᾶς μὲ τὸ δικό μου αὐγὸ; μοῦ λέει μιὰ κυρία.
Ἐμπρὸς τῆς λέω νὰ τὸ ἴδω, νὰ ἴδεις καὶ τὸ δικό μου.
Μοῦ τῶδειξε, τῆς τῶδειξα, τὸ κόκκινο αὐγὸ μου.

Εἶδα πὼς τ' αὐγὸ τῆς ἦτανε καλὸ, κι' ὁ κόπος μου ν'
(ἄξιζει).

Ἐμπρὸς τῆς λέω κάθιστο καὶ κείνη τὸ καθίζει.
Δύο φορές τὸ τσουγκρῖσα τὴ Πασχαλιά τὸ θράδῳ
τῶκανα θρύψαλα τ' αὐγὸ καὶ χύθηκε τ' ἀσπράδι.

* * *

ΠΡΟΔΟΘΗΚΕ ΜΟΝΗ ΤΗΣ

Μιὰ κυρία μαζί μὲ τὸν ἄνδρα τῆς πῆγε νὰ τὴν ἐξετάσει ὁ γιατρός γιὰτὶ αἰσθανόταν ἀνωμαλία στὴν κοιλιά της.

Ὁ ἄνδρας τῆς περίμενε ἀπ' ἔξω στὸ χόλ καὶ κείνη μπῆκε μέσα γιὰ νὰ ἐξετασθεῖ. Κι' ἀφοῦ ὁ γιατρός ἔκανε τὴν σχετικὴ διάγνωσή του τὸν ἐρώτησε. Λέτε γιατρέ μου νὰ εἶμαι ἐγκυος; Χμ... Μᾶλλον τῆς ἀπάντησε ὁ γιατρός. — Σσσαιγὰ γιατρέ νὰ μὴν τ' ἀκούσει ὁ ἄνδρας μου. Ναί μ' ἄλλον πῆγα γιὰτὶ ὁ ἄνδρας μου τρία χρόνια τώρα ἀγωνίζεται καὶ δὲν τὰ κατὰφερε. Ἀπάντησε ἡ ἀφελὴς κυρία...

ΑΝΑΓΚΗ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Καί νά πού ἀποχτήσαμε ιατρείο, μὰ δὲν ἔχουμε γιανρό. Ἐνα θέμα πολυσυζητημένο πού δυστυχῶς παρὰ τίς ἐνέργειες Κοινότηας καὶ Συνδέσμου δὲν καρποφόρησε γιαντί «ἀνωθεν» διεπιστώθη ὅτι ὑπάρχει μόλις σὲ 8 χιλιόμετρα γιανρός (Καστέλλια), κί ἔτσι ἐξυπηρετεῖται τὸ χωριό. Τώρα ἂν πρέπει νὰ πληρώσεις 500 καὶ 600 δραχμές ταξί γιὰ νὰ μετακινηθεῖ ὁ γιανρός ἂν τὸν βρεῖς καὶ ἂν ἔρθει ἐγκαιρα εἶναι ἄλλο «καπέλλο».

Ἄφου τὸ λένε ἔτσι μοιραῖα θὰ τὸ δεχτοῦμε, ἐμεῖς ἀπέχουμε 8 χιλ. καὶ δὲν δικαιολογεῖται γιανρός, Γραβιά, Καστέλλια, Μαριολάτα, Σουβάλλα, ἂν προσθέσεις τίς συνολικὲς ἀποστάσεις δὲν κάνουν 8 χιλ. ἔχουν ὅμως ὅλα γιανρό. Τώρα ὅμως τὸ καλοκαίρι πού ὁ κόσμος τοῦ χωριοῦ πληθαίνει πάρα πολύ, πού οἱ κίνδυνοι ἀσθενειῶν, τραυματισμῶν παιδιῶν κλπ. εἶναι μεγάλοι, θὰ πρέπει τουλάχιστον ὁ γιανρός τῶν Καστελλιωῶν νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ ἀνεβαίνει μιὰ καὶ δυὸ φορές τὴν ἐβδομάδα στὸ χωριό. Πιστεύουμε ὅτι τοῦτο τὸ ἐλάχιστο θὰ μπορέσει νὰ πραγματοποιηθεῖ ἀπὸ τίς ὑπεύθυνες ἀρχὲς τοῦ Νομοῦ μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συγχωριανοὶ καὶ φίλοι ἀναγνώστες.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ πνευματικοῦ κέντρου τοῦ χωριοῦ μας καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ιατρείου, τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας σὲ συνεργασία μὲ τὸ Κοινοτικό Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ πανηγυριοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, προγραμμάτισε τὰ ἐγκαίνια τῶν χώρων αὐτῶν γιὰ τίς 27 Ἰουλίου, ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 11 τὸ πρωῒ.

Γιὰ τὸ διπλὸ αὐτὸ γεγονός, πού θὰ δώσει τὴν εὐκαιρία σ' ὅλους ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά νὰ γλεντήσουν στὸ καθιερωμένο πανηγύρι τοῦ χωριοῦ, ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ τιμήσουν τίς προσπάθειες καὶ τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας, τὸ Δ.Σ. ἀποφάσισε γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ δρομολογήσει πούλμαν ὅσα κί ἂν χρειαστοῦν.

Ἀνάλογα μὲ τίς δηλώσεις θὰ γίνουν δύο ἀναχωρήσεις. Παρασκευὴ 25)7 καὶ Σάββατο 23)7 στὶς 3 τὸ μεσημέρι, ἀπὸ τὴν πλατεῖα Ἀττικῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται

στὸν πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Κώστα Βλάχο, τηλέφωνα: 52.35.148, 26.13.625 γιὰ τὸ κλείσιμο θέσεων.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ: Δηλώστε τὴ συμμετοχή σας ἐγκαιρα κί ὄχι τὴν τελευταία στιγμή γιαντί εἶναι ἀδύνατο νὰ μπορέσουμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἐξυπηρέτησή σας.

Περιμένουμε λοιπὸν τὴ συμμετοχή ὄλων. Λεπτομέρειες καὶ πληροφορίες θὰ δίνονται τηλεφωνικά στὰ πάρα πάνω τηλέφωνα.

«ΠΕΡΙ ΔΙΑΘΗΚΩΝ»

Γράφει ὁ δικηγόρος Κ. Π. Βλάχος

Δημόσια διαθήκη

Συνεχίζοντας τὸ θέμα τῶν διαθηκῶν σειρά ἔχει ἡ δημόσια Διαθήκη.

Δημόσια διαθήκη εἶναι ἐκείνη πού συντάσσεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου μὲ τὴν παρουσία τριῶν μαρτύρων ἢ ἐνώπιον δύο συμβολαιογράφων μὲ ἓνα μάρτυρα σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρους τοῦ Νόμου.

Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς διαθήκης εἶναι τὸ πιὸ συνηθισμένο καὶ ἀσφαλές, πλην ἀπαιτεῖ ὠρισμένα ἔξοδα σὲ σχέση μὲ τὴν ιδιόγραφον, πού εἶναι ἐντελῶς ἀνέξοδη. Ἐχει δὲ ἀποδεικτικὴ δύναμη δημόσιου ἐγγράφου καὶ δύσκολα μπορεῖ νὰ προσβληθεῖ, παράλληλα δὲ ἐξυπηρετεῖ αὐτὸν πού δὲν γνωρίζει νὰ γράφει ἢ νὰ διαβάζει.

Συμπράττοντα πρόσωπα εἶναι ὁ συμβολαιογράφος καὶ οἱ μάρτυρες ὄχι ὅμως καὶ ὁ διαθέτης. Ὁ νόμος γιὰ τὸ ἀνεπηρέαστο τῆς βούλησης τοῦ διαθέτη ἀπαιτεῖ τὴν παρουσία τρίτων προσώπων ἐκτὸς τοῦ συμβολαιογράφου, πρέπει δὲ συμβολαιογράφος καὶ μάρτυρες νὰ μὴν εἶναι ἀνίκανοι γιὰ τὴ σύνταξη. Συμβολαιογράφος καὶ μάρτυρες εἶναι ἀνίκανοι γιὰ τὴ σύνταξη τῆς διαθήκης ὅταν εἶναι σύζυγος τοῦ διαθέτη, εἶναι συγγενὴς κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου ἐξ αἵμα-

Τὸ Δελτίο πού σᾶς φέρνει τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας ὅπου κί ἂν βρίσκεστε ἔχει σὰν μοναδικὸ ἔσοδο τὴν συνδρομή σας. Μὴν τὸ ξεχνᾶτε.

τος ή έξ άγχιστίας είδικά δέ οί μάρτυρες όταν δέν βλέπουν ή δέν άκούνε, είναι ύπάλληλοι του συμβολαιογράφου, άνήλικοι, άλλοδαποι κ. λ.π.

Διαδικασία για τή σύνταξη

Άρχικά ό συμβολαιογράφος πρέπει νά απομακρύνει από τό γραφείο κάθε τρίτο πρόσωπο: Στη συνέχεια άφού έλέγξει τά στοιχεία ταυτότητας διαθέτη και μαρτύρων όρκίζει τούς μάρτυρες ότι θα τηρήσουν μυστικό τό περιεχόμενο της διαθήκης μέχρι νά δημοσιευθεί. Άφού τελειώσουν αυτές οί τυπικές διαδικασίες, ό διαθέτης δηλώνει τήν «τελευταία άν του βούλησιν» δηλαδή δηλώνει πώς θα κατανεμηθεί ή περιουσία του μετά τό θάνατό του. Η δήλωση γίνεται προφορικά κι αυτό σημαίνει ότι ό άλαλος και ό κωφάλαλος δέν μπορούν νά συντάξουν δημόσια διαθήκη. Ο τυφλός όμως μπορεί άφού παραδώσει σημείωμα και διαβαστεί.

Ο διαθέτης μπορεί νά κάνει χρήση σημειώματος, ή παράδοση όμως του σημειώματος χωρίς νά διαβαστεί, τό όποιο άντιγράφει ό συμβολαιογράφος δέν άρκει, έκτός άν ό διαθέτης τό άναγνώσει και έν συνέχεια τό παραδώσει πρός άντιγραφή.

Η δήλωση γίνεται στην έλληνική. Αν ό διαθέτης δέν γνωρίζει τήν έλληνική προσλαμβάνεται διερμηνέας, ό όποιος όρκίζεται και έχει τις ίδιες ύποχρεώσεις και άνικανότητες μέ τούς μάρτυρες.

Περί της διαθήκης συντάσσεται πράξη, πού πρέπει νά έχη όλα τά άπαραίτητα στοιχεία, ήμέρα, μήνα, έτος, στοιχεία ταυτότητας διαθέτη και συμβολαιογράφου, κατά τόπο άρμοδιότητα του συμβολαιογράφου κλπ. Προσοχή και έδώ ή χρονολογία πρέπει νά είναι πλήρης και άληθής διαφορετικά ή διαθήκη είναι άκυρη.

Η δημοσία διαθήκη ως δημόσιο έγγραφο περιέχει πλήρη απόδειξη για τά όσα περιέχει.

Μυστική διαθήκη

Καταρτίζεται μέ τήν παράδοση εγγράφου από τό διαθέτη στό συμβολαιογράφο μέ τήν παρουσία τριών μαρτύρων ή δεύτερου συμβολαιογράφου και ένός μάρτυρα, μέ τήν προφορική δήλωση ότι τό έγγραφο αυτό περιέχει τήν τελευταία του βούληση, συντάσσεται δέ σχετική πράξη.

Η διαθήκη αυτή αποτελείται από δυό έγγραφα, ένα ιδιωτικό τή διαθήκη, και ένα δημόσιο, τήν πράξη του συμβολαιογράφου, έχει δηλαδή μικτό χαρακτήρα δημόσιας, και ιδιόγραφης διαθήκης.

Τό έγγραφο τουτο πού παραδίδει ό διαθέτης στό συμβολαιογράφο, μπορεί νά γραφτεί από τόν ίδιο αλλά και τρίτο, πρέπει όμως νά έχει τήν ύπογραφή του σέ κάθε σελίδα. Επίσης τό έγγραφο πού παραδίδεται μέσα σέ φάκελλο καλά κλεισμένο.

Σέ περίπτωση πού ή διαθήκη αυτή άκυρωθεί, μπορεί νά ισχύσει σάν ιδιόγραφη έφ' όσον συντρέχουν ώρισμένες προϋποθέσεις.

Έκτακτες διαθήκες

Τις αναφέρουμε μόνο. Είναι οί πάρα κάτω.
α. Αυτή πού συντάσσεται πάνω σέ πλοίο.
β. Αυτή πού συντάσσεται σέ έκστρατεία.
γ. Σέ άποκλεισμό.

Άνάκληση διαθηκών

Οί Διαθήκες άνακαλούνται όταν:

α. Συνταχθεί νεώτερη όποιασδήποτε μορφής.
β. Γίνει δήλωση ένώπιον του Συμβολαιογράφου για άνάκληση παρουσία τριών μαρτύρων.
γ. Καταστραφεί ή μεταβληθεί ή ιδιόγραφος.
δ. Άναλάβει ό διαθέτης τό έγγραφο από τόν συμβολαιογράφο προκειμένου για μυστική.
Έάν γίνει άνάκληση της άνακλήσεως τότε άναβιώνει ή άρχική.

Δημοσίευση διαθηκών

Η μυστικότητα του περιεχομένου της διαθήκης ισχύει μέχρι τό θάνατο του διαθέτη. Μετά τόν θάνατο επιβάλλεται ή δημοσίευση αυτής. Δημοσίευση σημαίνει ή γνωστοποίηση του περιεχομένου της διαθήκης εις τό άρμόδιο Δικαστήριο ή Αρχή.

Ποιός είναι ύποχρεωμένος νά τήν παραδώσει

Σέ περίπτωση δημοσίας και μυστικής διαθήκης ό συμβολαιογράφος όφείλει «άμελλητί», δηλαδή χωρίς καθυστέρηση, μόλις πληροφορηθεί τό θάνατο του διαθέτη νά τήν δημοσιεύσει και είδικά σέ περίπτωση δημοσίας νά άποστείλει άντίγραφο στό γραμματέα του άρμόδιου Πρωτοδικείου, σέ περίπτωση δέ μυστικής ή έκ-

τακτης νὰ τὴν παραδῶσει αὐτοπροσώπως καὶ ἐν «πρωτοτύπῳ» εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον σὲ δημόσια συνεδρίαση, τὸ ὁποῖο καὶ τὴν δημοσιεύει, σ' αὐτὴ τὴ συνεδρίαση.

Σὲ περίπτωση ἰδιογράφου «πᾶς κατέχων» ὁφείλει «ἀμελλητί» μόλις πληροφορηθεῖ τὸ θάνατο τοῦ διαθέτη νὰ τὴν ἐμφανίσει στὸ Πρωτοδικεῖο γιὰ δημοσίευση. Ἀρμόδιο εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖο εἴτε τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ διαθέτη εἴτε τοῦ ἴδιου τοῦ κατέχοντος. Ἐὰν ὁ κατέχων μένει στὸ ἐξωτερικὸ πρέπει νὰ τὴν παραδῶσει στὸν προϊστάμενο τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ νὰ συνταχθεῖ πράξη.

Ὅσοι κατέχουν διαθήκες καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴ δημοσίευσή της ἔχουν ποινικὲς καὶ ἀστικὲς εὐθύνες.

Ἀρμόδιο ὅπως εἴπαμε Δικαστήριον εἶναι γιὰ τὴν περίπτωση δημόσιας, μυστικῆς ἢ ἑκτακτης. Τὸ Μονομελὲς ρΠρωτοδικεῖο τῆς ἑδρας τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ δὲ Εἰρηνοδικεῖο γιὰ τίς μυστικὲς καὶ ἑκτακτες ὅταν ὁ συμβολαιογράφος ἔχει τὴν ἑδρα του ἐκτὸς Μονομελοῦς Πρωτοδικείου.

Γιὰ τὴν ἰδιόγραφο διαθήκη ἀρμόδιο τόσο γιὰ τὴν δημοσίευση ὅσο καὶ τὴν κήρυξή της σὰν κυρίας εἶναι τὸ Δικαστήριον στὸ ὁποῖο προσάγεται.

Πὼς γίνεται ἡ δημοσίευση

Ἡ δημοσίευση γίνεται μὲ τὴν καταχώριση στὰ πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου ὁλόκληρης τῆς διαθήκης, στὰ ὁποῖα βεβαιώνονται ὅλα καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐξωτερικὰ ἐλαττώματά της.

Τὰ ἀντίγραφα τῶν δημοσιευμένων δημοσίων διαθηκῶν ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν μυστικῶν, ἐκτάκτων ἢ ἰδιογράφων μὲ τὰ περικαλύμματά τους χρονολογῶνται καὶ υπογράφονται ἀπὸ τὸν Δικαστὴ ἢ Εἰρηνοδίκη ἢ Πρόξενο καὶ φυλάσσονται στὸ ἀρχεῖο τους.

Τὰ ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν δημοσιεύσεως ἢ γραμματεία Δικαστηρίου τὰ στέλνει «ἀμελλητί», στὴν Γραμματεία τοῦ μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ στὴν γραμματεία τοῦ μονομελοῦς τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ ἰαμονῆς τοῦ διαθέτη καὶ φυλάσσονται στὸ ἀρχεῖο. Τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴ δημοσίευση ἐρευνᾷ ἂν τὸ ἐγγράφον ἔχει τὰ στοιχεῖα τῆς διαθήκης καὶ προβαίνει σὲ ἀπλή ἀνάγνωση, χωρὶς νὰ ἐρευνᾷ τὸ περιεχόμενό της.

Μετά τὴ δημοσίευση ἀκολουθεῖ ἡ ἀποδοχή καὶ μεταγραφὴ αὐτῆς χωρὶς χρονικοὺς περιορι-

σμούς, ἐνῶ ἀντίθετα σὲ περίπτωση ἀποποίησης τῆς κληρονομίας πρέπει αὐτὴ νὰ γίνει μέσα σὲ τέσσερις (4) μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς δημοσίευσης.

ΤΟ ΚΤΕΛ ΠΑΛΙ ΜΑΣ ΞΕΧΑΣΕ

Τὸ θέμα ἔχει γίνει τόσο ἀνιάρθ μιά καὶ κάθε τόσο γράφουμε γιὰ τὸ ἴδιο πρόβλημα. Καὶ φέτος ἡ ἴδια κατάσταση, ἡ ἴδια ταλαιπωρία, τὸ ἴδιο καὶ μεγαλύτερο χαράτσωμα.

Οἶνοχώρι, Καλοσκοπή, Πανουργιά, Πυρά, Μαυρολιθάρη, μείναμε χωρὶς αὐτοκίνητο μὲ ἀποτέλεσμα ἢ νὰ μὴν πᾶμε στὰ χωριά μας, ἢ νὰ πληρώνουμε 700 δραχμὲς ἀπὸ τὸ Μπράλλο μέχρι Καλοσκοπή καὶ 1000 ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πάνω.

Τὸ ΚΤΕΛ «ἐκώφευσε» παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως τὴ γραμμὴ τὴν κρατᾷ δέσμια. Τί θὰ γίνει λοιπόν; Θὰ μᾶς βάλετε λεωφορεῖο ἢ θὰ μᾶς ἀπελευθερώσετε τὴ γραμμή;

Τοῦτο τὸ θέμα τὸ Δ.Σ. τὴθεσε ὑπόψη τοῦ κ. Νομάρχου Φωκίδας ὅταν τὸν ἐπισκέφτηκε τὸ Μάιο στὴν Ἀμφισσα. Γυρέψαμε ἢ νὰ ἀρχίσει δρομολόγια τακτὰ πρὸς ὅλα τὰ χωριά, ἢ νὰ φύγει ἀπὸ τὴ μέση καὶ νὰ συνδεθοῦμε μὲ τὸ ΚΤΕΛ Λαμίας σὲ προέκταση τῆς γραμμῆς Παύλιανης.

Ὁ κ. Νομάρχης μᾶς εἶπε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ υποχρεώσει τὸ ΚΤΕΛ νὰ κάνει δρομολόγια, μπορεῖ ὅμως νὰ εἰσηγηθεῖ νὰ ἀποδεσμεύσει τὴ γραμμὴ κ' ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα εἶναι δικό μας θέμα τὸ ΚΤΕΛ Λαμίας. Εἶπε καὶ μιὰ τρίτη λύση. Νὰ περιμένουμε νὰ δοῦμε τί θὰ γίνει μὲ τὰ ἄγωνα. Πέρασε τόσοσ καιρὸς καὶ ἀκόμα περιμένουμε στὴ «στάση» καὶ αὐτοκίνητο δὲν λέει νᾶρθεῖ. Ἴσως μᾶς ἀπαντήσουν ὅτι φωνάζουμε ἀφοῦ μᾶς ἐξυπηρετεῖ τὸ ἄγωνα. Αὐτὸ Κύριοι εἶναι τῆς Μουσουνίτσας κι ὄχι τῆς Καλοσκοπῆς. Κατεβαίνει μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα στὴν Ἀθήνα καὶ συγκεντρώνει κόσμον γιὰ ὅλα τὰ χωριά καὶ εἶναι μικρὸ γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴ διακίνηση τώρα τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες. Κι' ἔτσι τὸ μόνο ποὺ κάνουμε περιμένουμε καὶ δυστυχῶς ἔχουν πάψει νὰ ὑπάρχουν καὶ ἀγωγιάτες. Ναὶ Κύριοι ἀγωγιάτες ποῦ στὴν ἐποχὴ τους ἦταν πιὸ εὐκολὴ ἢ μετακίνησή μας μὲ τὰ ζωντανά τους, ἐνῶ σήμερα μὲ τὴν πρόοδο, μὲ τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ ταξὶ δὲν ἔχουμε τὴ δυνατότητα νὰ μετακινηθοῦμε.

Γιὰ νὰ δοῦμε' πότε θὰ πάψουμε νὰ παραπονιόμαστε!

≡ Στίς μέρες πού πέρασαν ≡

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ένα όθοντο καί ήσυχ ζευγάρι έχει φύγει από κοντά μας εδώ καί άρκετό καιρό. —Ο Άντρέας Λίτσος (Άνδρέτσος) καί ή γυναίκα του Ειρήνη— Δύο άνθρωποι άπλοϊκοί, ήσυχτοι πού πέρασαν τή ζωή τους χωρίς ποτέ νά βλάψουν κανένα.

Τό Δελτίο αναζήτησε μιá φωτογραφία τους καί τή δημοσιεύει σάν μιá μικρή αναδρομή, στή μνήμη τους. Ο χώρος είναι για όλους τούς συγχωριανούς.

Η συγχωριανή μας Άνθούλα κόρη Κώστα Μώρη, μνηστεύθηκε μέ τόν κ. Φάνη Σαριτζόγλου.

Ο Ζαχαρίας Χ. Ραπτόπουλος καί ή Λουίζα Σ. Τούμπα επίσης έδωσαν ύπόσχεση γάμου.

Η Βασιλική Χ. Σιακαντάρη καί ο Άθανάσιος Κατερίνης (έγγονός Ε. Βλάχου) άρραβωνιάστηκαν στό χωριό. Αξίζει νά σημειωθεί ότι τό γεγονός άκολούθησε τρικούβερτο γλέντι.

Επίσης ή Άθηνά Ν. Βλάχου άρραβωνιάστηκε μέ τόν Διονύση Τριανταφυλλίδη.

Στά πάρα πάνω Ζευγάρια τό Δελτίο εύχεται καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στίς 12 Άπριλίου στόν Άγιο Άντώνη Περιστερίου, τέλεσαν τό γάμο τους ή Ελένη Η. Βλάχου καί ο Ήλίας Στογιάννης. Εύχόμαστε νά ζήσουν εύτυχισμένοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Νίκος καί ή Βασιλική Άκτίδη άπόκτησαν αγοράκι.

Ο Γιώργος καί ή Παναγιώτα Λίτσου άπόκτησαν κοριτσάκι.

Ο Γιώργος Ποδάρας άπόκτησε αγοράκι.

Τό Δελτίο εύχεται νά ζήσουν καί νό αύξάνεται ή Κουκουβιστιανή οίκογένεια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στίς 2 Μαρτίου έγινε στή Λαμία τό 40ήμερο μνημόσυνο του άλησμόνητου συγχωριανού Θανάση Μώρη. Πλήθος συγχωριανών καί φίλων έκλαψαν καί πάλι τόν άπροσδόκητο χαμό του.

***

Στίς 20 Άπριλίου έγινε στό χωριό τό έτήσιο μνημόσυνο του Τάκη Δ. Αύγερινου. Τό νέο παληκάρι τής Κουκουβίστας πού ή μοίρα του έκοψε τό νήμα τής ζωής τόσο πρόωρα έκλαψαν συγγενείς καί φίλοι. Η μνήμη του θά μένει αιώνια σ' όλους μας, μνήμη ενός ανθρώπου πού ήταν άξιαγάπητος πού ποτέ δέν έβλαψε κανένα. Η μάρτυρη θά κλαίει αδιάκοπα τόν χαμό του, καθώς δέν θά μπορεί πιά ποτέ νά τόν ξεδιψάσει.

Θέλετε έπιπλα κλασσικά ή μοντέρνα
έλατε στήν έκθεσή μας.

ΚΟΣΜΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Χάμιλτον 6
(Στοά Ματάλα)
Στάση Άγγελουπούλου

Τηλ.: 82.21.644
82.10.948

«ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ»

Έπειδή τό Δελτίο καθυστέρησε νά έκδοθεί, τό Δ.Σ. αποφάσισε νά αναπληρωθεί τό κενό μέ διπλή έκδοση. Έτσι τό τεύχος αύτό έχει διπλό αριθμό δελτίου 23 καί 24 καί καλύπτει όλο τό χρονικό διάστημα από Μάρτιο μέχρι Ιούνιο. Η πλούσια ύλη του πιστεύουμε ότι θα μας δικαιώσει.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Έχουμε μπει πιά στο καλοκαίρι και το χωριό μας άρχισε νωρίς να παρουσιάζει αυξημένη κίνηση παραθεριστών και επισκεπτών και να γεμίζει ζωή. Έτσι ταράχτηκε κάπως η ήσυχη διαβίωση των μόνιμων λιγοστών κατοίκων του χωριού μας καθώς μπαίνουμε στο ρυθμό τους έμεις οι Αθηναίοι.

Ο πηγαϊμός μας δέν σημαίνει μόνο «άπολαύσεις» και απαιτήσεις, αντίθετα συνεπάγεται υποχρεώσεις, αγαθή συνύπαρξη, αμοιβαιότητα, υποχωρήσεις.

Πρώτο μας καθήκον ή διατήρηση του χωριού μας όσο γίνεται καθαρότερον και νοικοκυρεμένο και κύρια στους δρόμους και τους δημόσιους χώρους.

Προσοχή στα σκουπίδια. Όλοι μπορούμε να τα συγκεντρώνουμε και να τα καίμε κάπου ή να τα μεταφέρουμε έξω από το χωριό, σε σημεία που είναι άθρατα αλλά και δέν θλάπτουν.

Τά τελευταία χρόνια απέδειξαν ότι έχουμε τή θέληση και τή δυνατότητα να το κατορθώσουμε και να εμφανίσουμε ένα χωριό υποδειγματικά καθαρό.

Ας έρθουμε στο κεφάλαιο τής αγαθής συνύπαρξης με τους ντόπιους που δέν είναι άλλοι απ'ό τους συγγενείς μας και τους γείτονες.

Όλοι θέλουμε το γάλα μας το φρέσκο, το αυγό, το ζωντανό να κάνουμε μιιά δουλειά, μιās κακοφαίνεται όμως ή ελάχιστη μυρωδιά τους. Έδω ας δείξουμε λίγη κατανόηση, ξεκινώντας από το γεγονός ότι όλοι είχαμε παλιότερα ζωντανά. Οί τσακωμοί και οι φασαρίες είναι άσχημες καταστάσεις. Η λίγη ανετικότητα και ή σύσταση είναι οί καλύτεροι ρυθμιστές. Γιατί πώς να το κάνουμε; αγαθά δίχως ζωντανά δέν γίνονται.

Μ' όλα λοιπόν αυτά όλοι θα περάσουμε καλύτερα και το χωριό μας θα είναι αληθινά υπόδειγμα.

Στό πιεστήριο

ΦΟΒΕΡΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ

Ο έγκελαδος ξύπνησε και μάλιστα επικίνδυνα. Άτυχεσ οί περιοχές τής Μαγνησίας και τής Φθιώτιδας, καθώς οί άνθρωποι έχασαν τά σπιτικά τους και έμειναν στους δρόμους.

Το χωριό μας λίγα μόλις χιλιόμετρα από τή Λαμία δέχτηκε δυνατό «ταρακούνημα» και εύτυχως δίχως καταστροφές. υέ έδόδό όδόό

Μεγάλο Θεριό ή φύση που ό άνθρωπος δέν μπορεί να τήν δαμάση.

Ευχόμαστε τέτοιες καταστροφές να μήν γίνονται σε κανένα μέρος.

~~~~~  
Προστατέψτε το δάσος μας από τίς φωτιές. Είναι πηγή ζωής και όμορφιάς
~~~~~

~~~~~  
Γιά κάθε πρόβλημα άπευθύνεστε στην Κοινότητα. Θα έξυπηρετηθείτε πρόθυμα
~~~~~